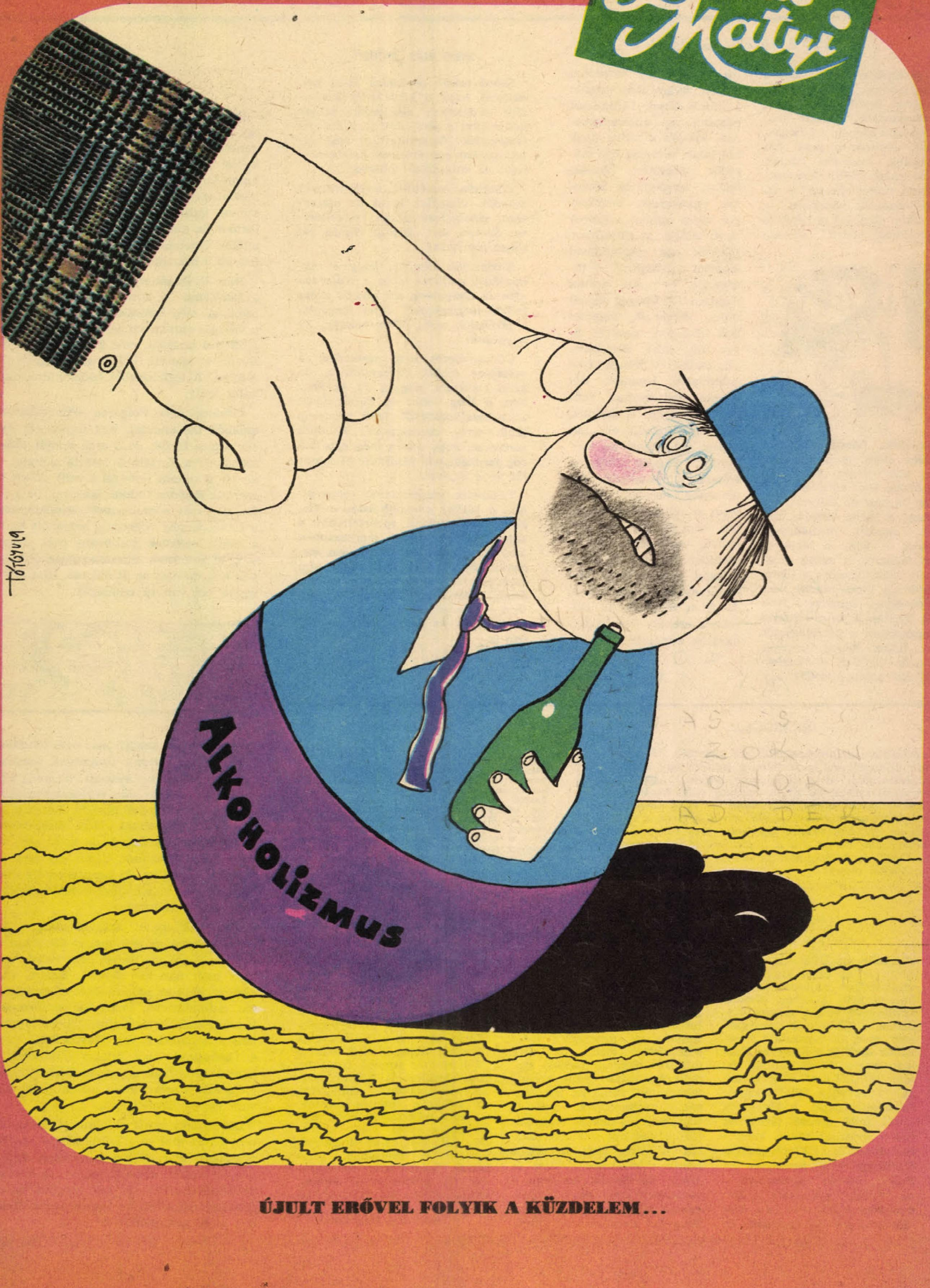
XXXIII. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JÚNIUS 30.

Ludas Matyi

Tót Gyula rajza

ÚJULT ERŐVEL FOLYIK A KÜZDELEM...

KEDVES LUDAS!

KERESD A HÁZFELÜGYELŐT!

A címben jelzett játék a legújabbak közé tartozik, nagyon érdekes, szellemes, szórakoztató. Valakit vendégségbe hívnak, a házigazdák vesztére a pesti ház hatodik emeletén laknak. „Ha tudsz, jelezd előre pontosan, mikor érkezel" — figyelmeztetik gondosan —, „akkor elkapjuk a liftet és leküldjük neked." Vendég

ügyetlen, feledékeny, nem jelez előre, pontosan nem is érti, miért van erre szükség, Pest környéki kertes házban él. Elindul, bemegy a házba, liftajtó zárva, csenget, házfelügyelő nincs — közli a tábla — házfelügyelő a másik utcában lakik, ugyanaz a tömb, csak egy kicsit messze van. Vendégnek visszeres a lába és gyenge a szíve, elindul megkeresni a házfelügyelőt — hiába kopog, csenget másik utcában — házfelügyelő valahol járkál, egy lift miatt nem maradhat otthon, talán libát legeltet a közeli téren. Liftkulcsot odaadta az unokasógorának, ajtaján a tábla, hogy hol lakik, a másik ház második emeletén. Vendég ballag, vendéglátók idegesen toporognak, unokasógor nincs otthon, a gyerek nem találja a liftkulcsot. „Tessék egy sperhaknival kinyitni a liftajtót!" — tanácsolja. — „Én dróttal szoktam..." Vendég visszabiceg, várakozik, valamelyik lakó jön, megkéri vigye fel, lakó ellenkezik. „Ez csalás" — jelenti ki — „idegennek legalább egy forintot kell fizetni." Vendég előkotorja a forintot, lakó nem fogadja el: „mit képzel, mi vagyok én, kézbesítő?" Vendég türelmes, elővesz a horgolását, házfelügyelő hazatér, dühös, most az udvart kell locsolnia, nem ér rá. Lift egykedvű, vasajtó ráncolja a homlokát, vendég elindul a lépcsőn, meg-megáll, kórház csak hat hétig kezeli, de fő a rendelet, az előírás, a szabály s a házfelügyelők kímélete.

Bende Ibolya

MÉG EGY „PÜFF"

Szóvá tettük (a Ludas 21-es számában), hogy a közlekedés biztonsága érdekében elhelyezett táblák helyenként a járókelők testi épségét fenyegetik. Megemlítettünk egy esetet, amikor egy járókelő beleverte a fejét az irányjelző táblába.

Titokban reméltük, hogy írásunk nyomán vizsgálat indul az alacsonyan elhelyezett táblák felderítésére. Semmi sem történt. Talán túl sokat reméltünk...

Elismerjük viszont, hogy a cikkünkben említett tábla a Kőfaragó utca és Gutenberg tér sarkán azóta felfelé terjeszkedett. Nem fenyegeti a járókelők orrát, fülét, bokáját. Ez is valami!

Cikksorozatot nem tervezünk a veszélyes táblák felkutatására, de hadd említsem meg: a VI. kerületben, a Kiss János és Felsőerdősor utca találkozásánál levő alacsony tábla nem veszélytelen. Különös szerencse, hogy eddig még egyetlen egy járókelő sem ferdítette el a táblát — a fejével.

Tűzesetek vizsgálatánál felmerülhet: a tűzkár nagyobb vagy a vízkár? Gondolom itt egyértelműbb a válasz. A megfelelő magasságban levő KRESZ-táblák kizárólag a forgalom biztonságát szolgálják. Ám ezeket nem árt néhányszor ellenőrizni. Nem csak Budapesten, hanem — mint olvasóink kérik leveleikben — a vidéki nagyvárosokban is.

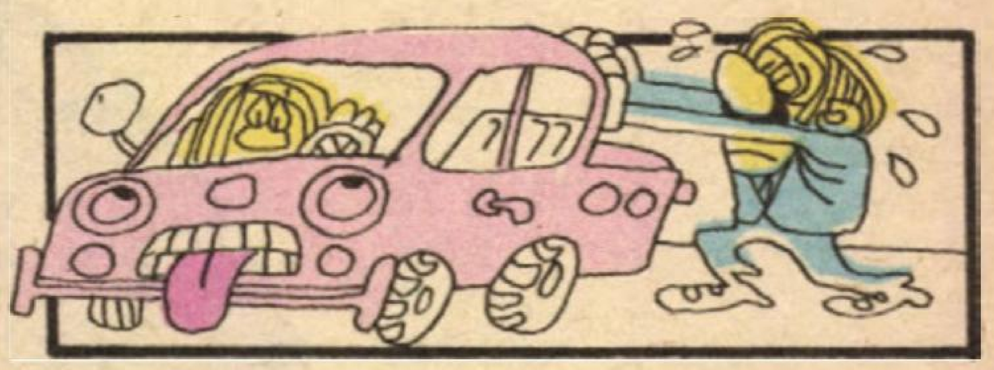
(f. i.)

MATTHELYZET

Balsorsom úgy hozta, hogy nemrégiben, egy hétköznap este, gépkocsival kellett Budapest felé tartanom, a 3-as számú főközlekedési úton. Mentségemre csak annyit hozhatok fel, hogy a kocsit nem én vezettem, hanem arra hivatott, vizsgázott, köznyelven szólva: profi gépkocsivezető. Vele is megtörtént az, ami másokkal is előfordulhat, s amiért érdemes szóvá tenni a dolgot: kifogyott a benzinje.

Már Nyékládházánál elkezdett villogni a jelzőlámpa a kocsi műszerfalán, akkor azonban még optimisták voltunk, hiszen a villogás csupán azt jelenti: negyedig van a Zsiguli tartálya, még 9 liter van benne. De azt is jelenti: figyeld az országúti jelzéseket! A legközelebbi benzinkútnál tankolni kell!

Előzőleg már Polgáron sem találtunk működő benzinkutat, volt ugyan ott még egy álmos férfiú, de ő csak annyit tudott mondani: a kartársnő lezárta a kutat és elvitte a kulcsot (este fél 9 volt). Jósolt is: szerinte Emődön tudunk tankolni. De a kút Emődön már néptelen volt. Mezőkövesden a fülkéből még világosság szűrődött ki, de a bent levőknek bizonyára más dolguk volt, ki se néztek. Füzesabonyban állítólag van kút, de nem az út mentén. (Hát akkor ugyan hol van rá szükség?)

Kerecsendtől kezdve már nem tehettünk mást — drukkoltunk. Csapatunk vesztésre állt. Aztán valóban vesztett: Kápolna vasúti kereszteződése után véglegesen megálltunk, a motor utolsót hörgött. Jöttek a kocsik, s el is mentek. Nem dicsekvésből mondom, de egyetlen hazai kocsi sem állt meg, hiába jeleztünk. Végül egy arra tévedt svájci segített ki bennünket tíz literrel, ami elég volt a „legközelebbi" nyitvatartó kútig. Hatvanig.

Még csak annyit: este 10 után, a 3-as úton, nemcsak az autó marad éhkoppon, az utasa is. Sehol egy presszó, egy csárda vagy akár csak egy kis italbolt, bisztró vagy akármi, ahol az utas éhségét és szomjúságát csillapíthatná. Pedig az említett szakaszhoz nem is egy olyan út csatlakozik, amely a határtól jön. Elképzelhető, hogy a Csehszlovákiából érkező külföldiek (s nem utolsósorban az onnan érkező belföldiek) este is szeretnének valami hazai ételt vagy éppen kávét kapni.

Lehet, hogy egyes vállalatok abból indulnak ki: az utas — a külföldi is —, ha fogyasztani akar, jöjjön a városba. Lehet, hogy a vidéki vendéglátóipari és benzinkutas dolgozókat akarják megkímélni az éjszakai munkától. De hogyan képzelik akkor az idegenforgalmat?

(v. e)

ÓH, LILLA...

Miközben az önkiszolgáló bolt pénztára előtti sorban álldogáltam, leemeltem a pultról egy csomag papírszalvétát és a kosaramba tettem. „Lilla" elnevezésű színes, 50 db-os csomag volt. Elmerengtem — mivel bőven volt időm — és a Csokonai sor jutott az eszembe: „Lilla szívét kértem, s megadá az ég." Hát nékem nem adta meg az ég, hogy megtudjam, mi az ára a papírszalvétának, ugyanis a PIERT az ár feltüntetése nélkül hozza forgalomba. Vajon miért?

N. V.

GYÁRTÁSI IDŐ: ?

A neve: Opera luxus fürdés utáni testápoló. Az ára: 23 Ft. Forgalomba hozható: 6 hónapig. Mindez a hozzáragasztott céduláról leolvasható. Aztán jön, hogy Gyártási idő: —, és a kettőspont után semmi. Így aztán sosem tudhatjuk meg, hat hét, hat hónap, vagy esetleg hat év is eltelt már forgalombahozatala óta? És milyen sokszor olvashatatlan a szavatossági idő olyan romlandó élelmicikkeken, mint a tejföl, a túró, a vaj, a kefír. Pedig ezt szigorú rendelet szabályozza. Ideje volna mindig és mindenütt érvényt szerezni neki.

Faludi Jenőné
7630. Pécs, Zsolnay V. u. 29.

AUTÓPÁLYA VAGY LAKÓNEGYED?

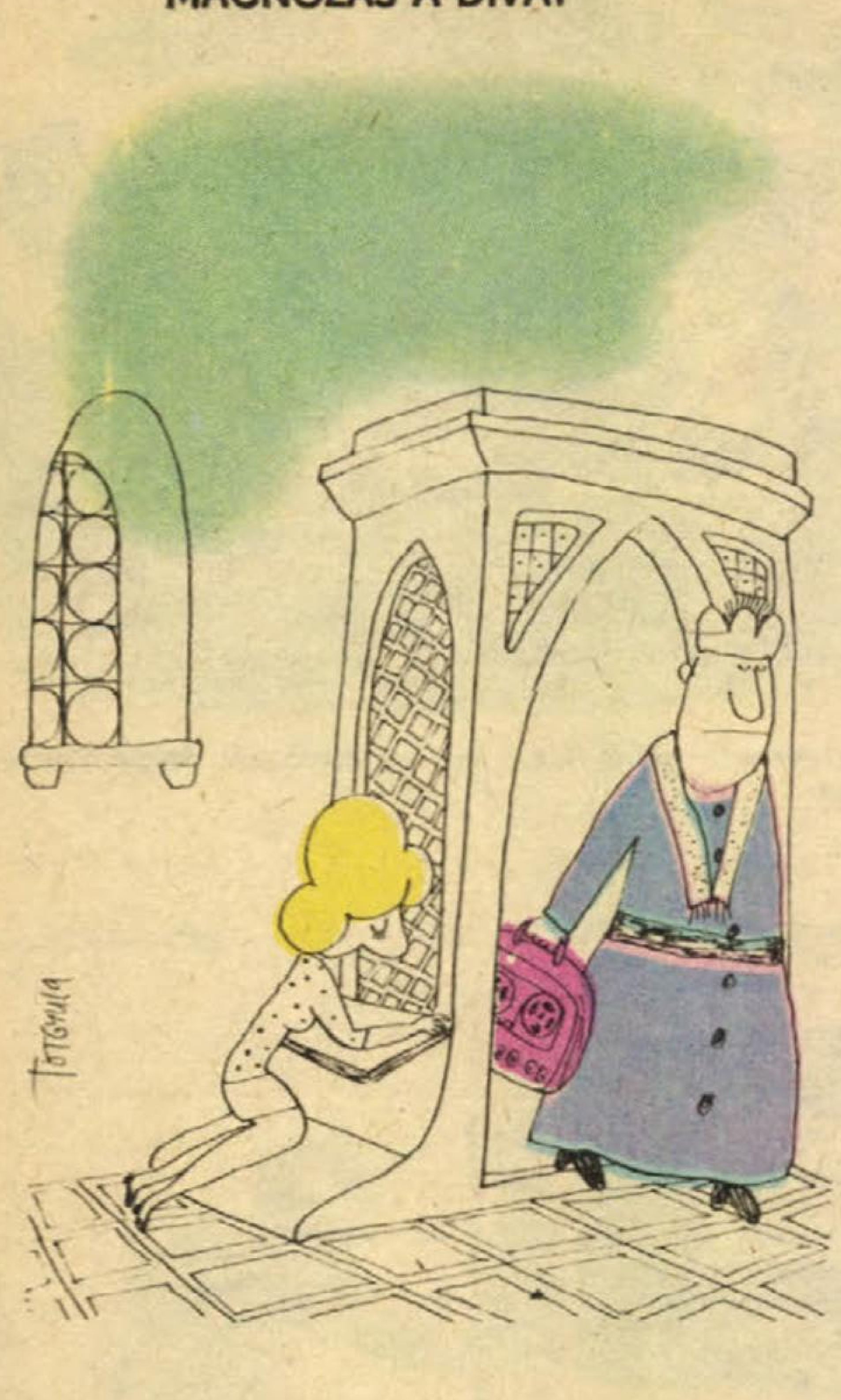
Amióta az Üllői úti építkezések és az ezzel kapcsolatos úteltérítések „zajlanak", a gépkocsivezetők körében divatos szállóigévé vált a „segíts magadon, a többi meg nem számít" elve. Ez tapasztalható az Elnök utca és a Könyves Kálmán körút találkozásánál is, ahol az Üllői útról elterelt forgalom metszi a külső körgyűrű kocsiáradatát. A Hungária körút felől érkező járművek külön forgalmi sávon kanyarodhatnak be az Elnök utcába. Minthogy e sáv többnyire telített, „élelmes" gépkocsivezető „levágja" a kanyart. A Benyovszky Móric utca és a Villám utca egy-egy szakaszán át özönlenek naponta a teherautók százai, ha nem éppen ezrei.

Tehetik, hiszen tilalom itt nincs. Az árnyas, fás utcácskák burkolatát azonban nem erre a forgalomra tervezték, ezért összevissza törik, az utca mindkét oldalán parkoló személygépkocsikat pedig a nagy teherautók időnként meghúzzák, megkarcolják, betétlap hátrahagyása nélkül. A sarkon lévő konyháról naponta száznál is több idős nyugdíjas hordja előfizetéses ebédjét, és nekik, ha tetszik, ha nem, a versenyautóként hajtó monstrumok között kell átevickélni. Vagy két óvodára való gyereket is sétáltatnak naponta az árnyas fák alatt.

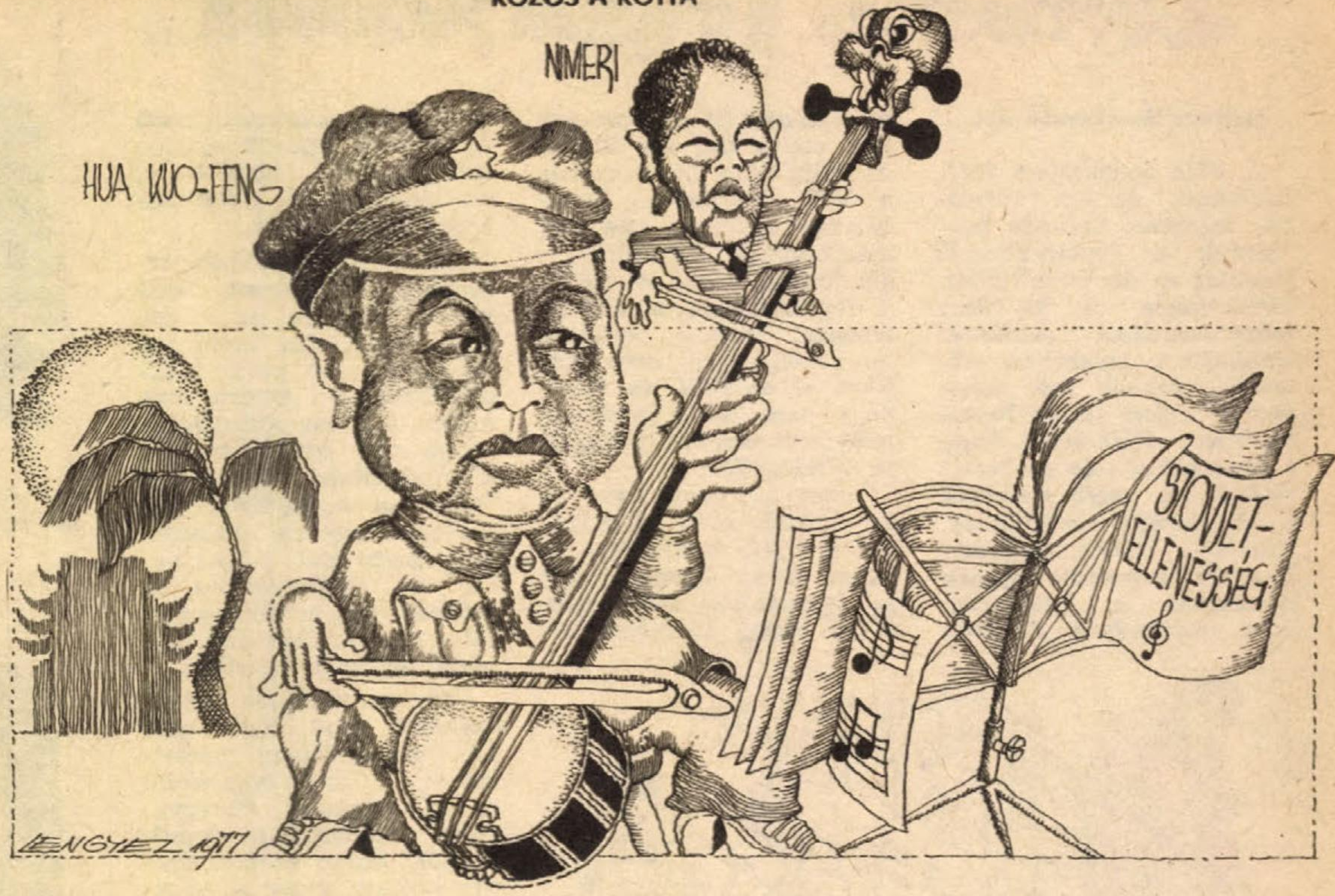
Döntsük el, hogy a két balsorsú utca nem autópálya része, hanem lakónegyed. Ennek biztosítására a Benyovszky Móric utca és a Villám utca mindkét végén ki kell tenni a „Teherautók átmenő forgalma tilos" jelzőtáblát. Néhány közlekedésrendészeti ellenőrzés, az első száz büntetés kiszabása után feltehetően béke költöznék a sokat kiállt utcákba... Ha viszont az illetékesek elvetik e megoldást, más táblát javasolunk: nyugdíjasoknak, gyerekeknek sétálni, embereknek lakni, fáknak nőni tilos!

Szatmári Jenő István

MAGNÓZÁS A DIVAT

KÖZÖS A KOTTA

FENÉKIG

Mondom, hogy Magyarországon 350 000 embert fenyeget a veszély, hogy rövidesen alkoholistává válhat, kérdem, mi a helyzet itt, náluk?

— Nem valami rózsás — sóhajt föl az íróasztal mögött ülő férfi, az üzem igazgatója. — A mi munkásaink sem jobbak a többinél. Nálunk is súlyos gondként jelentkezik a részegség, az italozás miatti termeléskiesés, nem is szólva a minőségromlásról, egyebekről.

Bánatosan legyint, lenyúl, ötcsillagos bolgár konyakot, majd két poharat emel ki az íróasztal egyik rekeszéből, tölt, koccintunk, lehúzzuk.

— Hiába harcolunk ez ellen évek óta — folytatja —, a műhelyekből csak nem tudtuk száműzni a bögrecsárdákat, a demizsonbárokat. Kibeszélhetjük nekik a lelkünket, magyarázhatunk, büntethetünk, tütüznek vígan tovább.

Bekapjuk a másodikat.

Mondom, hogy nálunk egy főre évente több mint tíz liter tiszta szesz jut, ettől még szomorúbb lesz.

— Helyi adatokat leginkább a főmérnökünk adhat, majd a titkárnőm átkísér, egészségedre, én vagyok az idősebb.

Leszalad a harmadik.

Aztán megnyom egy gombot, még a párnázott ajtón is áthallik a berregés a szomszéd szobából, de semmi hatás. Újabb, hosszabb csengetés, újabb, hosszabb, semmi. A harmadikat követően végre kinyílik az ajtó, csillogó szemű, szőke csoda imbolyog be, megtántorodik, gyorsan megkapaszkodik az állófogasba, ránk mosolyog, kedvesen érdeklődik:

— Hukk?

— Hányszor mondjam magának — ripakodik rá a főnök —, hogy ha Annanapot, István-napot, tudom is én, milyen napot, vagy eljegyzést, sikeres iskolai vizsgát, jutalmat, gyermekáldást, kitüntetést ünnepelnek az adminisztrációban, azért valakit ültessen be a helyére? Világos? Most pedig kísérje át az újságíró elvtársat Bokker főmérnök kartárshoz, hogy adatokat kaphasson a munkásalkoholizmusról.

Bűntudatosan pislog a titkárnő, merészen elenge-

di a fogast, belekapaszkodik a vállamba, vonszoljuk egymást kifelé. Szép pár lehetünk, amint végigszlalomozunk az irodaház folyosóján, de különösebben senki nem bámul meg minket, még akkor sem, amikor a szőke csoda a kanyarban fölborul és engem is magával ránt.

Végül kikötünk egy másik hivatalos helyiségben, komor, kopasz, szemüveges úriember szobormereven áll az ablak mellett, ő Bokker.

Mondom neki, hogy nálunk a családok évi jövedelméből 27 milliárd forint költődik el szeszes italokra, mi van itt, náluk?

— Csőd — szögezi le tompán. — Különösen a kettes gépteremben, az udvari anyagmozgatóknál, a téemkában és a villanyszerelőknél isznak a dolgozók, mint a szitakötők, minden pénzük piára megy, nagy itt még a sötétség.

Meglágyul a kőarc, a főmérnök dúdolni kezd:

— Sötét van, nem látok, gyere, babám, gyújtsál világot... Bocs, kicsit földobtuk magunkat a tervező mérnökökkel, nagyon belevaló fickók, megoldottak egy nehéz műszaki problémát, ennek örömére kis bulit rendeztünk, ne ugorjunk át hozzájuk?

Átugrottunk, később haza is fuvaroztak, lefektettek, pár órát aludtam, elég józanon ébredtem, lekopogtam a cikkemet, bevittem a laphoz, odaadtam a rovatvezetőnek, érdeklődéssel futott át rajta.

— Ez kell! — jelentette ki, amikor a végére ért. — Fölmutatni a társadalmi, gazdasági, morális kárt, ami a fizikai dolgozók folyamatos pityizálásából származik. Fontos téma, jól megírva, gratulálok.

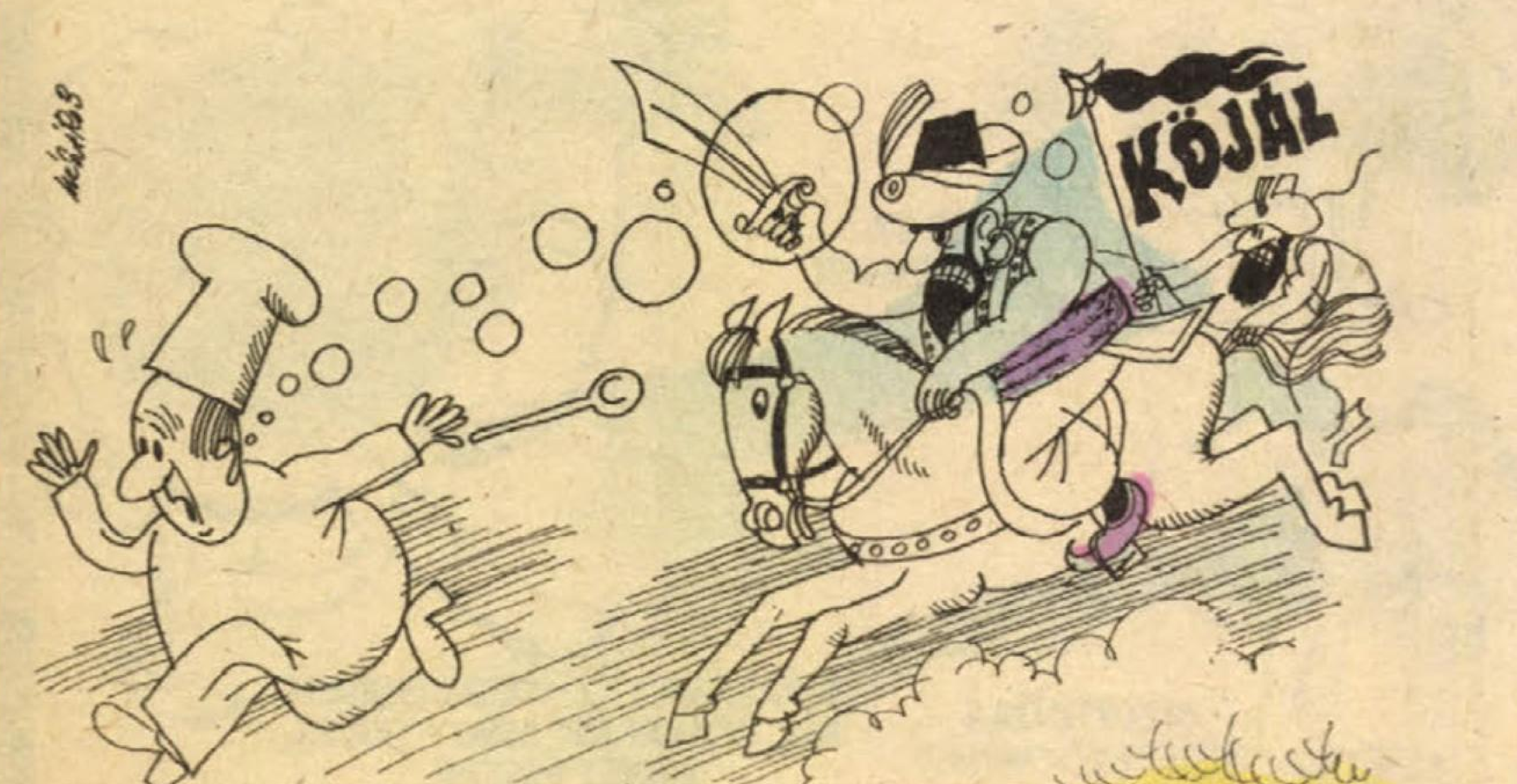
És egy fonottas butykost varázsolt elő a könyvszekrény mélyéből, megkotyogtatta.

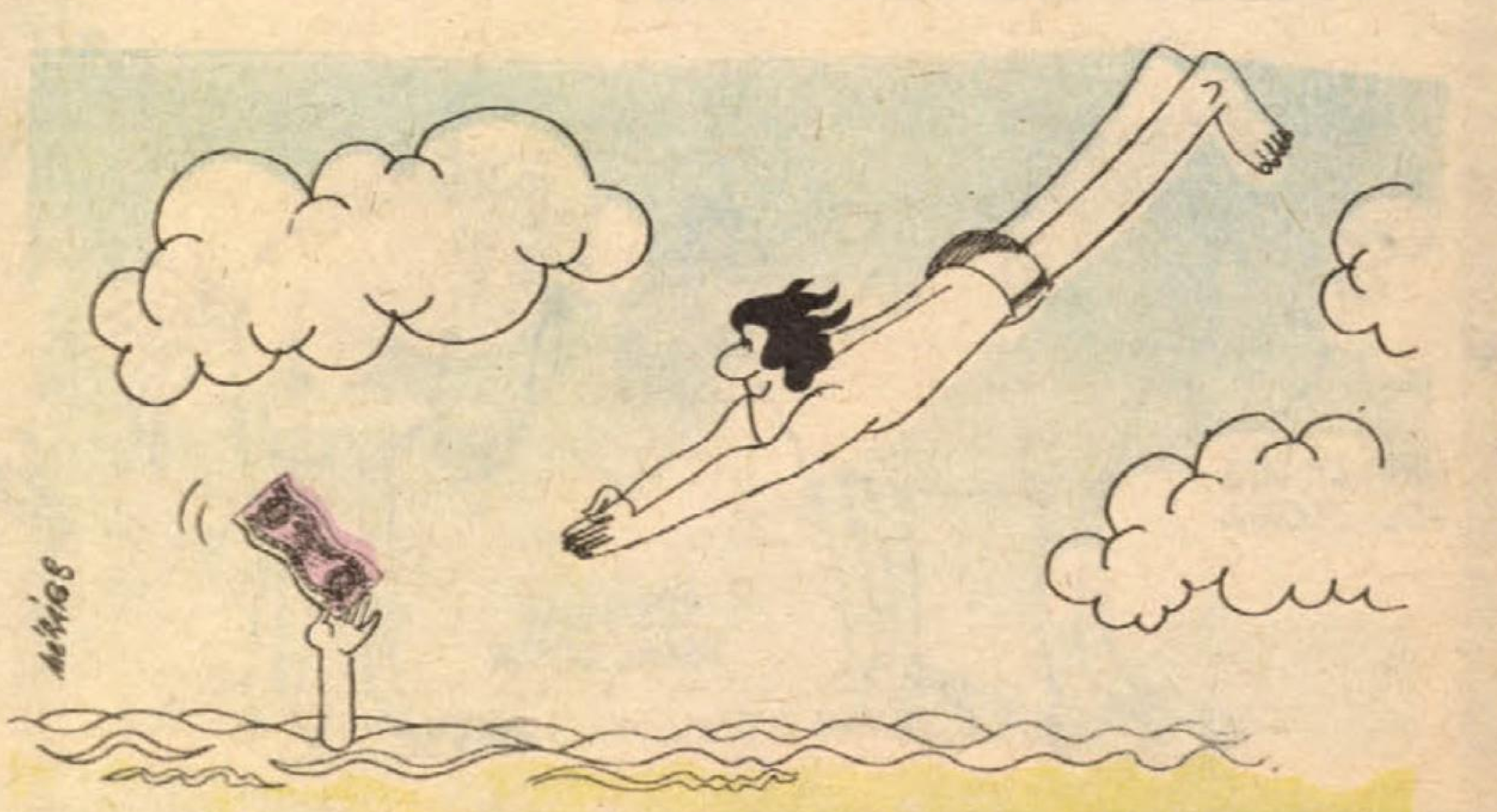
— Valódi kisüsti! — kacsintott rám büszkén.

Kürti András

NYÁRI LÁTOMÁSOK

Mészáros András rajzai

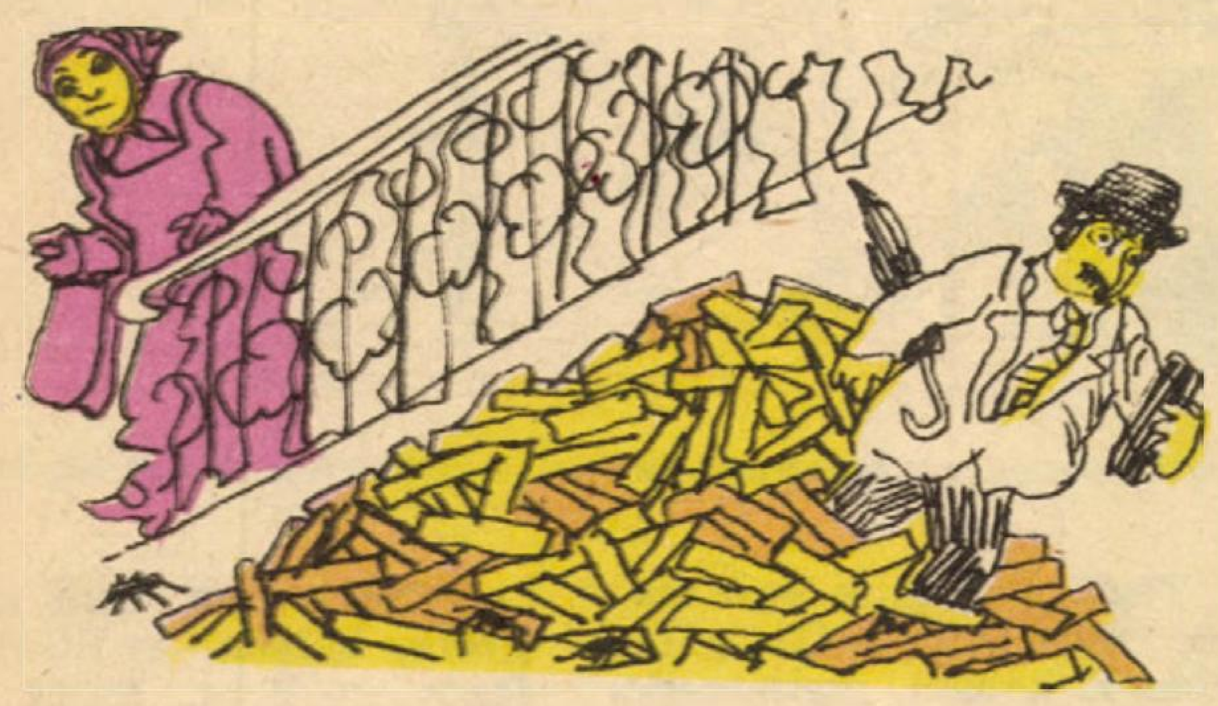

Levélváltás a csüggedt panaszossal

Kedves Szerkesztő úr!

A VIII. kerületben levő, harmadik emeleti kétszobás lakásom korhadt parkettáját az Ingatlankezelő Vállalat ez év januárjában kicseréltette. A 80 éves megszuvasodott parkettát kirakták a lépcsőház előterébe. Január óta tizenötször kértem fel az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy a bogarakkal tele parkettát vitesse el, mert nemcsak a közlekedést akadályozza, hanem a benne megbúvó és egyre szaporodó bogarak bemásznak a lakásokba. Nem intézkedtek, de még

csak nem is válaszoltak. Májusban felkerestem az Ingatlankezelő Igazgatóság Panaszirodáját: a VIII. kerületi Tanács épületében székel. Itt közölték, hogy szólnak az Ingatlankezelő Vállalatnak, de ennél többet nem tehetnek. Minek tart fenn az Ingatlankezelő Igazgató négyfőnyi személyzettel panaszirodát, ha még ilyen kis ügyben is tehetetlen?

Kedves Olvasónk!

Noha ön felhatalmazott rá, mégsem hozom nyilvánosságra lakóházának pontos címét, mert akkor legfeljebb azokat a szuvas parkettákat szállítják el sürgősen, amikről a panasz szól. Arra gondolok, hogy az IKV-nál majd arra gondolnak, itt is van egy ház, ott is van egy ház, és ki tudja hány ház van még a VIII. kerületben, amelyiknek egy-egy, meg egy másik-másik lakására is gondolnak, ahol ott hever a lépcsőházban a szuvas, bogaras, dohos parketta, amit még mindig nem szállított el az IKV, és minthogy nem tudja pontosan melyikről van szó, elszállítja mindegyiket.

Lehet azonban, hogy az ön parketta-esete az egyetlen a VIII. kerületben és akkor nyert ügyünk van: az Igazgatóság intézkedik, és az eddigi 15 (plusz két panaszirodai) felszólalás után, most már haladéktalanul lomtalanítják házuk lépcsőházát.

Levelének azt a részletét, amelyben sóhivatalnak nevezi a panaszirodát, szíves engedelmével, tapintatból mellőztem. A sóhivatal ugyanis valamikor fontos tevékenységet folytatott, de már elavult elnevezés: a bürokratikus ügyintézést, a fölösleges hivatalt, intézményt csúfolták sóhivatalnak. Innen ered az a mondás, hogy ha valakit valahová el akarnak küldeni, azt mondják neki: *„Eredj a sóhivatalba!”* (Magyar Értelmező Szótár 1214. oldal.) Személyes tapasztalatom alapján mondhatom, hogy az említett VIII. ker. tanácsházban levő Ingatlankezelő Igazgatóság Panaszirodája már csak azért sem lehet sóhivatal, mert ez nincs a bejárati ajtaján kifüggesztve, legalább is ottjártamkor én ilyen feliratot nem láttam.

Azzal sem kívánok érdemben foglalkozni, hogy milyen szapora az a néhány bogárfajta, amely az ön szúette volt parkettáján élősködik. De kérem, legalább azt ne kifogásolja, — ha már egyszer annyira elszaporodtak, hogy nem férnek el a parketta kupacban, hogy ne szaladjanak szerte szét a lakásokba, az éléskamrákba, a szőnyeg alá az új parkettába. Hagyja őket élni! Elvégre emberek vagyunk.

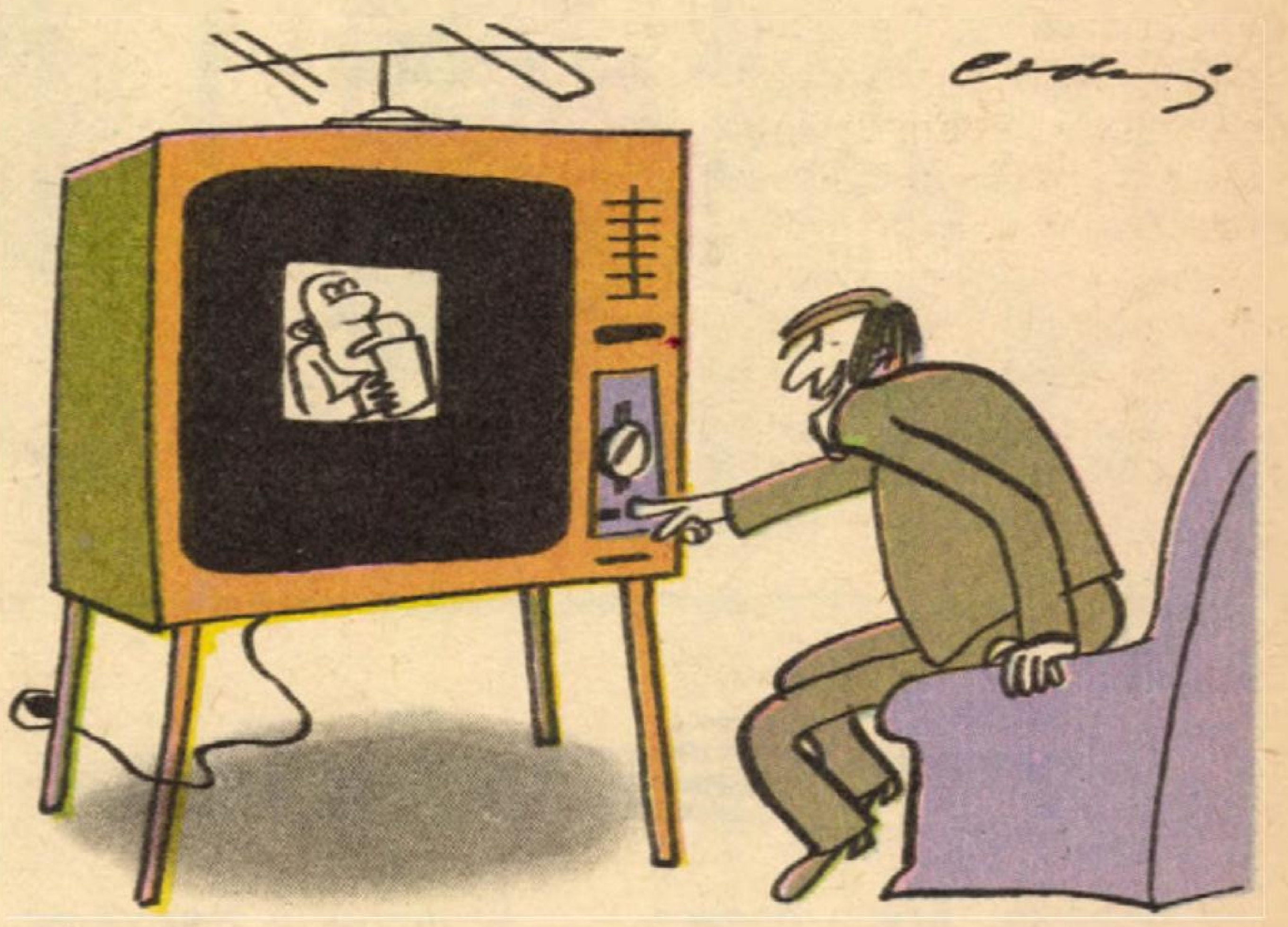
Érdemes azonban elgondolkozni azon, hogy nem lehetne-e a szuvas parkettát az ő összes bogaraival együtt egyszerű átszervezéssel eltüntetni a lépcsőházból? Ehhez csupán annyi kellene, hogy a négyszemélyes, amúgyis tehetetlen panasziroda korszerűbbé váljon. Mert vajon minek az intézkedésre képtelen panasziroda? Azt javaslom, hogy a négy státuszból kettőt alakítsanak át gépkocsivezetőivé, kettőt pedig segédmunkásivá. Vagy ha továbbra is ragaszkodnának a panaszirodához, üsse kő, intézze az iroda ügyeit egy személy, egy másikból legyen gépkocsivezető, a megmaradó kettőből pedig rakodómunkás. Bármelyik esetben — akár kölcsön teherautóval is — meglenne a „kapacitás” és bármelyik változat eredményre vezetne. Megmaradna a panasziroda és eltűnnének a bogarak. Nem kellene addig várni, amíg a fürge kis állatok a saját hátukon szállítják el a parkettahulladékot a szeméttelepre.

Ámbár: lehet, hogy éppen erre várnak a VIII. kerületi IKV-nál.

Földes György

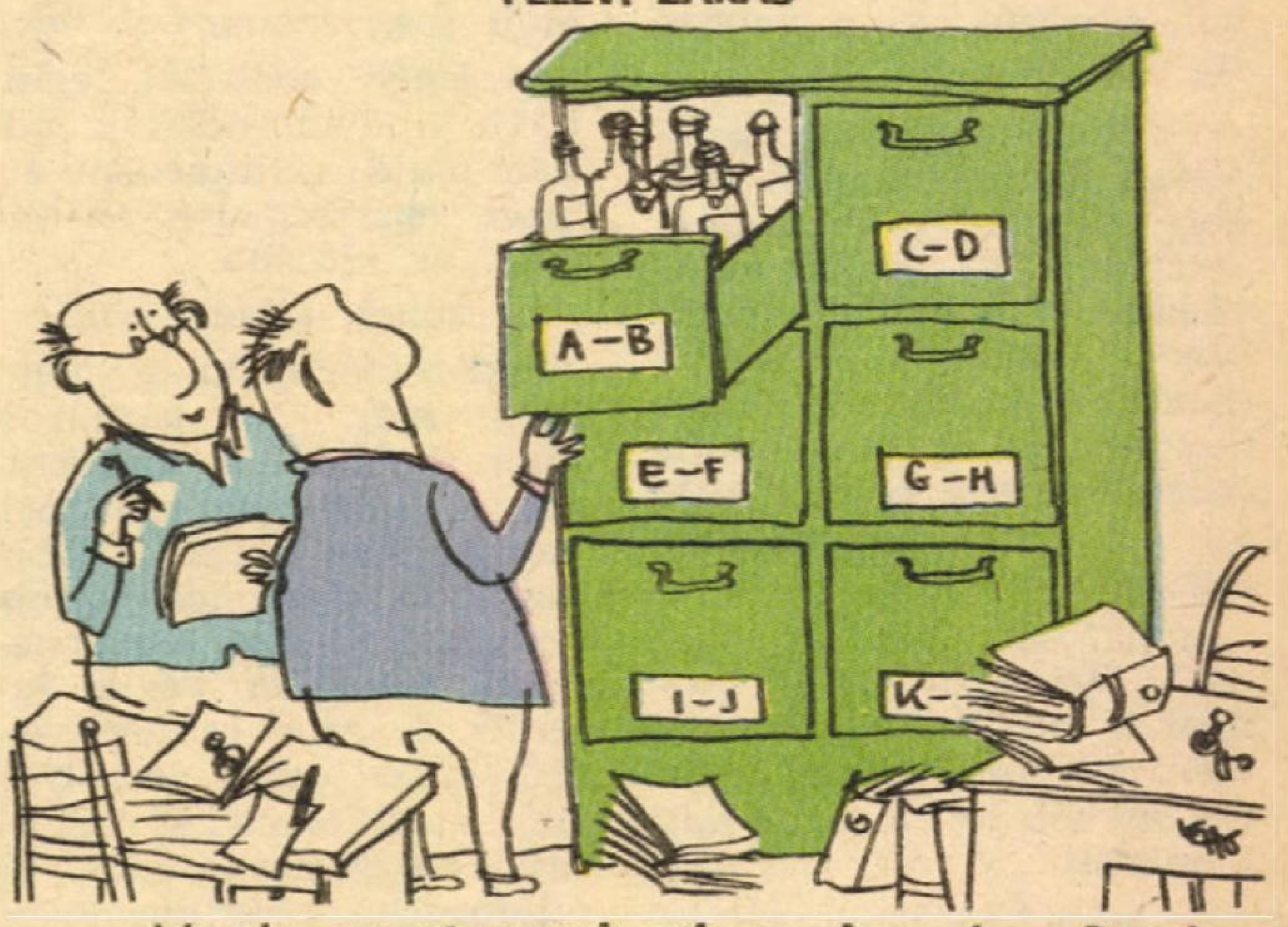

— Amióta nemzeti park lett, mi is kaptunk fegyverviselési engedélyt!

— Leszel te kisebb is!

FÉLÉVI ZÁRÁS

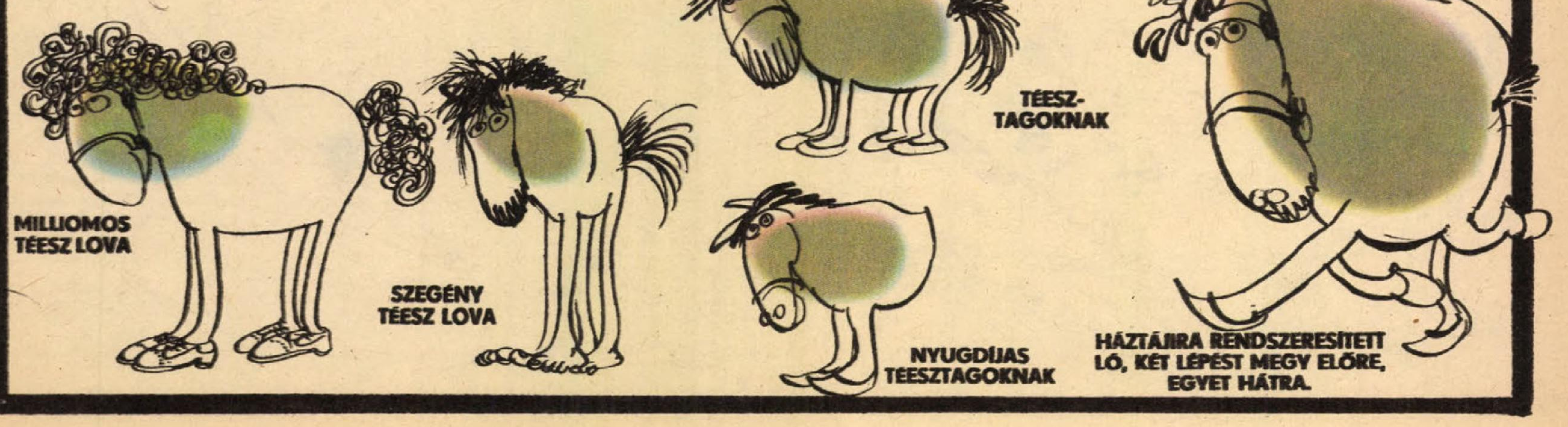

— Lássuk, mennyi maradt még az Anna- és a Bertalan-napokra?

MINDENKI ISKOLÁJA

Sajdik Ferenc rovata

FALUSI LÓTARTÁS

MOST MUTASD MEG

Sürgősen szereznem kellett egyet. Hogy mit? Hogymitet.

Amikor az üzletben ezt az árucikket kértem, a fiatal eladónő megrázta a fejét. Vagyis nem kapható. Arra a kérdésemre, hogy mikor lesz, felhúzta a vállát. Vagyis nem tudja.

— Hol keressem?

A fiatal eladónő ekkor eljátszotta azt, hogy ő Svédország. Nagyon ügyesen csinálta. Huszonhat másodperc alatt rájöttem.

Ekkor én eljátszottam, hogy pukkadjanak meg. Valószínűleg rosszul játszottam, mert az eladónő azt értette a mozdulataimból: palacsintasütés. De nem adtam fel a küzdelmet: néhány mozdulattal eljátszottam az üzletvezetőt, mivelhogy beszélni akartam vele. Az eladónő éberen figyelt és azt mondta: aha, kendermagos tyúk.

Kisvártatva egy másik vevő is elkezdett mutogatni. Én azt hittem, hogy azt mutatja: káposztáskocka, az eladónő úttörőolimpiára saccolt, kiderült, hogy mind a ketten tévedtünk. A másik vevő azt mutatta nekem, hogy sipirc!

Az eladónő néhány mozdulattal eljátszotta nekünk, hogy szórakozzunk a nagynénikénkkel, de ne vele. Én jöttem rá, hogy mit mutat, a másik vevő azt olvasta ki a mozdulatokból, hogy isten hozott, drága vevő.

A kezdő!

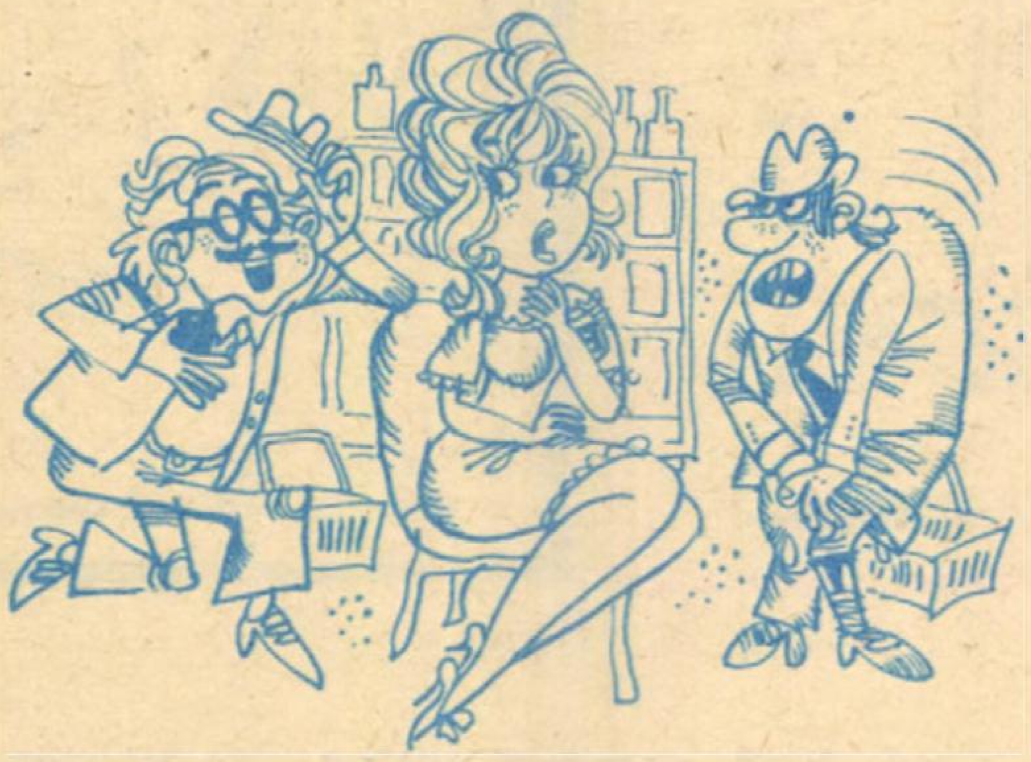
Az üzletvezető hívás nélkül megjelent. Én eljátszottam neki, hogy skandalum, amit ő pattogatott kukoricának értett és azt mutatta nekem, hogy elmebaj. A másik vevő azt vélte, hogy köcsögfa vagyok. Hogy miért, azt nem tudom. Semmi köcsögszerű nem volt bennem. Mutattam neki, hogy idióta, még a nyelvemet is kilógattam nagy igyekezetemben, de ezt sem értette. Ügyvitelnek olvasta a mozdulataimat, az üzletvezető pedig villáskulcsnak. Az eladónő pedig csak annyit mondott:

— Pfuj! Szégyellheti magát!

Erre én kézzel-lábbal azt mutattam: félreértés. Az eladónő ismét csak azt mondta:

— Pfuj! Szégyellheti magát!

Nem akartam rossz színben feltűnni előtte és harmincöt másodperc alatt eljátszottam neki, hogy pardon, madam! Nem akarok dicsekedni, de zseniális voltam, különösen amikor a fülemet mozgattam. Az eladónő végignézte a mutatványomat és felkiáltott:

— Szó sem lehet róla, nekem férjem van, akit szeretek!

Vajon mit csináltam rosszul?

A másik vevő azt mutatta, hogy keresztanyám térde, de én térdszalagrendnek néztem. Esetleg töpörtyűnek. Vagy Lupa szigetnek.

„Ez megőrült!" — gondoltam magamban. — „Mit akar a Lupa szigettel?"

Az eladónő elvörösödött és azt mondta a másik vevőnek:

— Pfuj! Maga is szégyellheti magát!

Végül az üzletvezető eljátszotta azt, hogy zárás. Kiküldött minket az utcára és a hátunk mögött lehúzta az ajtón a rácsot.

A vevő kollégám már nem tudott rájönni: mit mutatnak ezek a mozdulatok. Nagyon elfáradt. Nem tudott koncentrálni. Megpróbálta kitalálni, de nem ment. Bezörgetett az ajtón, az eladónő megjelent a rács mögött és kidugta ránk a nyelvét.

— Megvan! — mondta a másik vevő. — Anyanyelvi konferencia!

Akkor már tudtam, hogy az illető belehülyült a játékba. Gyorsan elbúcsúztam tőle, mutattam, hogy én most hazamegyek. Negyven másodperc múlva azt mondta: multilaterális.

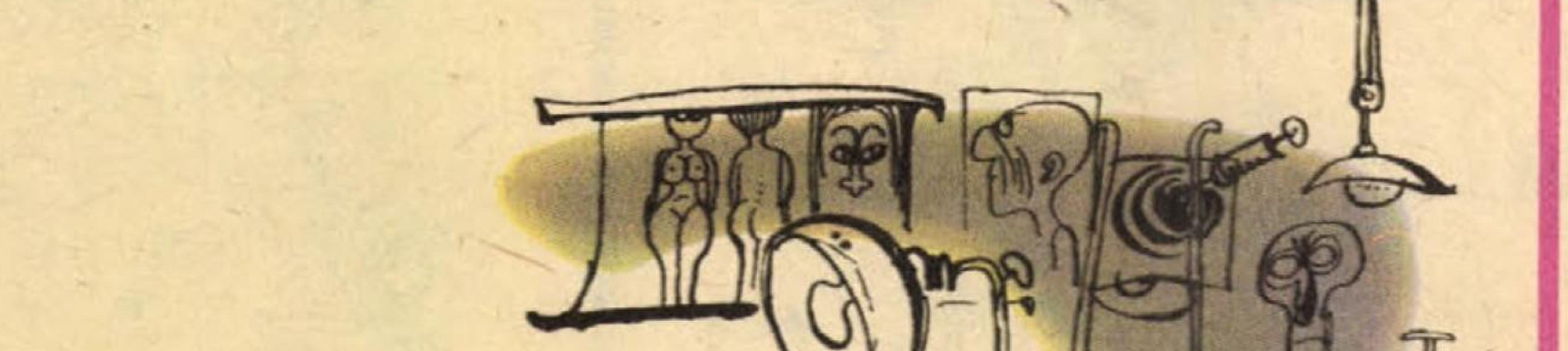
Gyorsan elszaladtam...

Holnap ismét megpróbálok hogymitet venni.

Kíváncsi vagyok, hogy másutt mit fognak mutatni nekem...

Mikes György

— Amióta állandóan a szexuális élet zavarairól olvasok, szexuális zavaraim vannak.

HÍREK KÜLFÖLDRŐL

Fülöp György rajzai

— Gratulálok, úgy látom, sikerült egy briliánstermő diófajtát kinemesítenie.

— Úgy látszik, megint rossz a lift...

— Még ez is? Hát nincs elég meleg?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Az autós karambol után eszméletét veszti. Amikor végül magához tér, ijedten kérdezi:

— Hol vagyok?

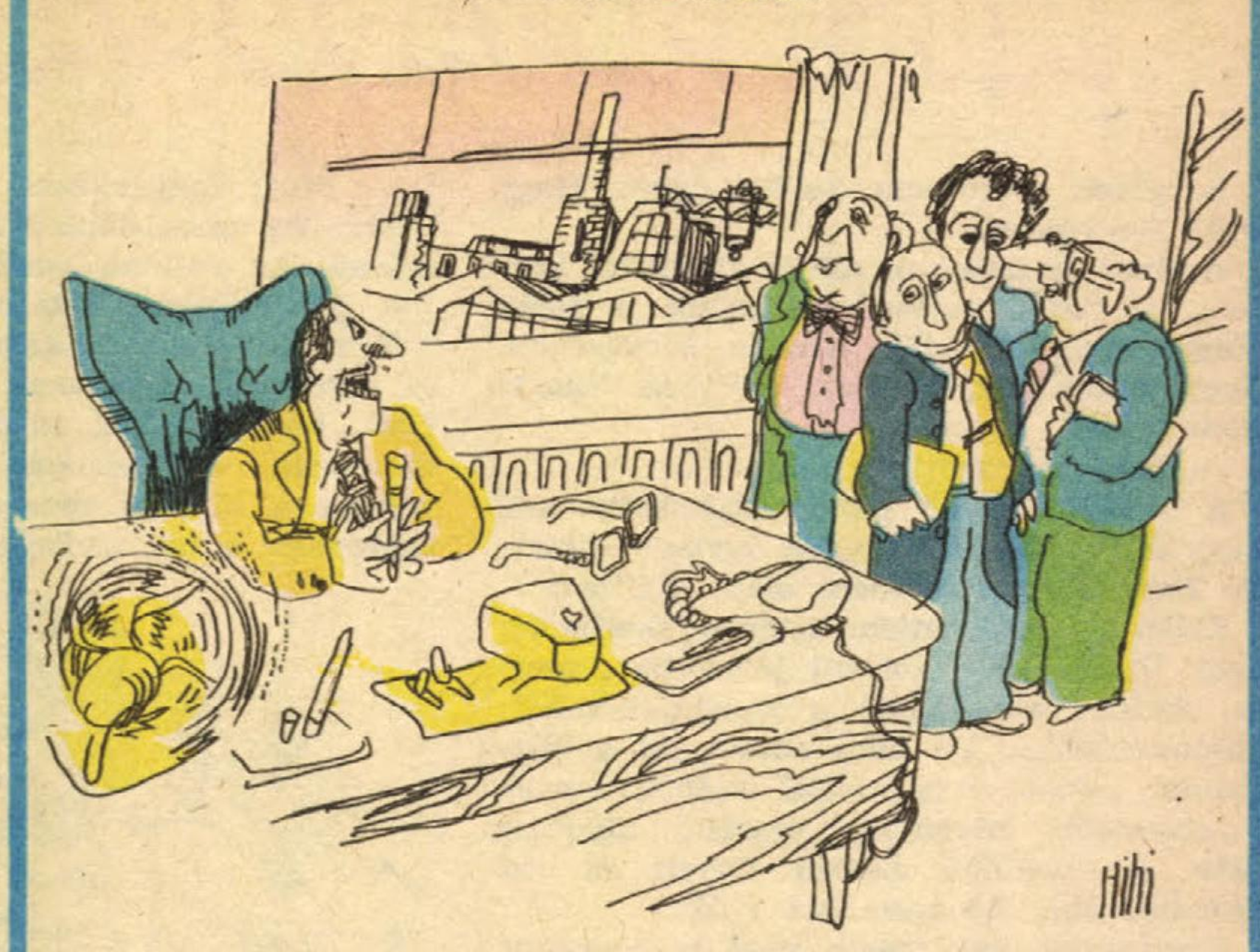
— A huszonhármas szobában! — mondja az orvos.

— Börtön vagy kórház?...

– Szóljon a hóhérnak! Őfelsége művészi vitába keveredett a freskófestővel!

VÁLLALATI AGYTRÖSZT

– Valami olyasmit találjatok ki, mint például a svéd acél . . .

MARHA

Hajtok a kis utcán, aztán meg kell állni. Leszakadt egy troli áramszedője, fehér blúzos hölgy piszkálgatja hosszú rúddal. Megkerülni nem lehet, mert a résben ott toporog egy másik troli, előttük meg keresztben egy kézikocsi sok ládával. Többen álldogálunk már mind a négy sarkon, süt a nap, úgy érzem magam, mint egy doboz szardínia a kemencében, amikor érdekes dolog történik. Kijön a fűszerüzletből egy pepita inges illető, egyenest odalép hozzám és beordít az ablakon:

— Ezt írd meg egyszer, te marha!

Valami lágy és lebegő érzés kerít hatalmába, egészen könnyűnek érzem magam, és a szívem muzsikál. Istenem, megismert! Hát mégis vittem valamire. Nem volt hiába sok esztendő láza és hevülete. Nagy dolog a népszerűség. Köszönöm, te drága, pepita inges magyar gyerek!

Sőt!

Hohó, hiszen nemcsak megismert, tippet is adott. Témát. Most nem kell vacogva és dideregve rágcsálnom az öklömet, nem kell cserepesedő szájjal bámulnom órákig a plafont, te jó isten, mit írjak meg? Maradhat most magának Jimmy Carter, Idi Amin, Lipánkai Kristóf, Hollanda Emánuel, tavasz, nyár, ősz, tél, élet, halál, szerelem, futball, úszás, kocogás, hátrább, hátrább, fiúk, lányok, kuncsaft rendel, iparos szállít, most azt kell megírnom, hogy leszakadt az áramszedő, ilyen még úgysem volt, ez unikum, ez novum, ez reveláció, ez katharzis.

De miért mondja, hogy marha?

Vigyázzunk, eszem ágában sincs, hogy sérelmezzem, csak nem értem.

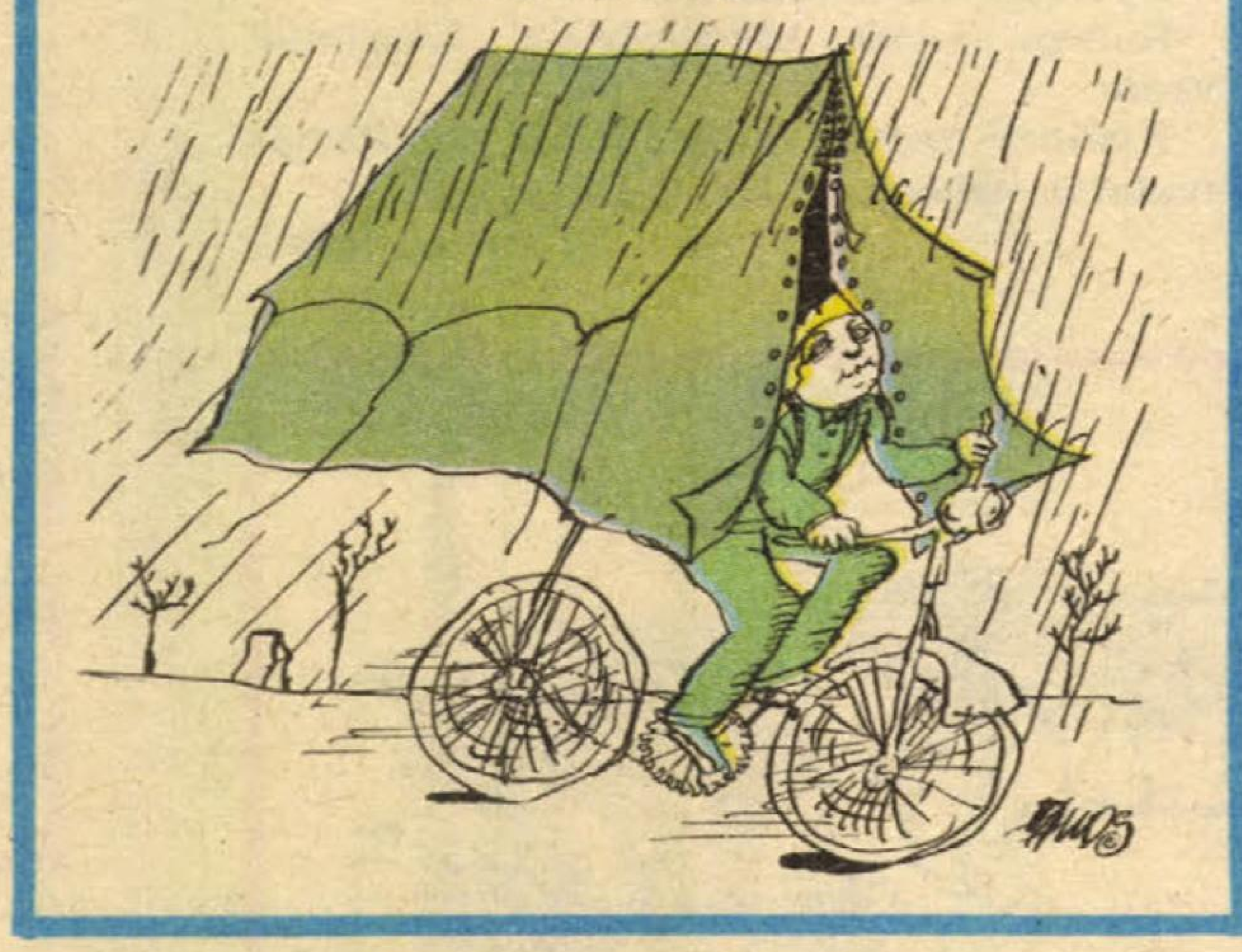
Magam felé fordítom a hátrapillantó tükröt, pofavizit. Hm! Az őstuloknak (bos primigenius) jóval szélesebb az állkapcsa. A lapályi marhának (mint például a simmenthali) sokkal nyugodtabb a tekintete. A hosszú homlokú fajtáknak (bos taurus longifrons) derűsebb az ábrázata. A gyomrom nem négyrétű, alig eszem. Már régóta leszoktam arról, hogy bármin is hosszan kérődzzem. Jó, vasárnap, foci közben beletapostak a lábamba, tehát pillanatnyilag a hasított patájúak közé tartozom, de ezt a pepita inges nem tudhatja.

Az igazat megvallva, inkább valamiféle keveréknek nézem magamat. Mint-

VAKÁCIÓ

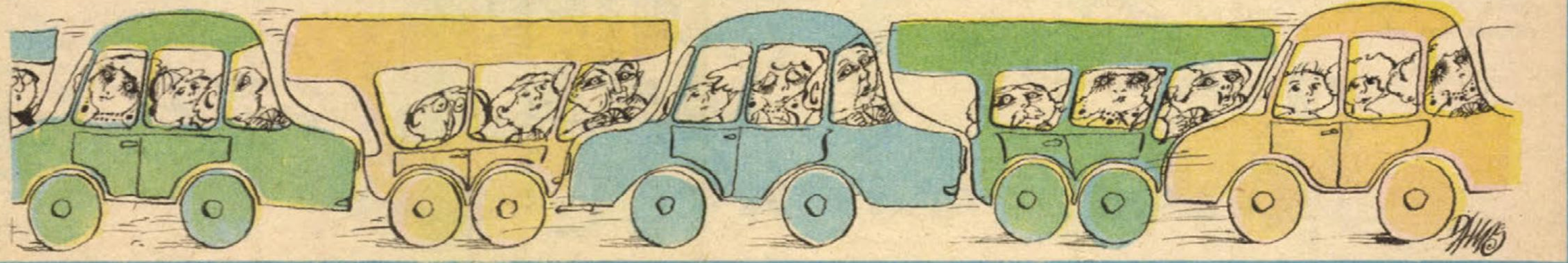
ÖSSZKOMFORT

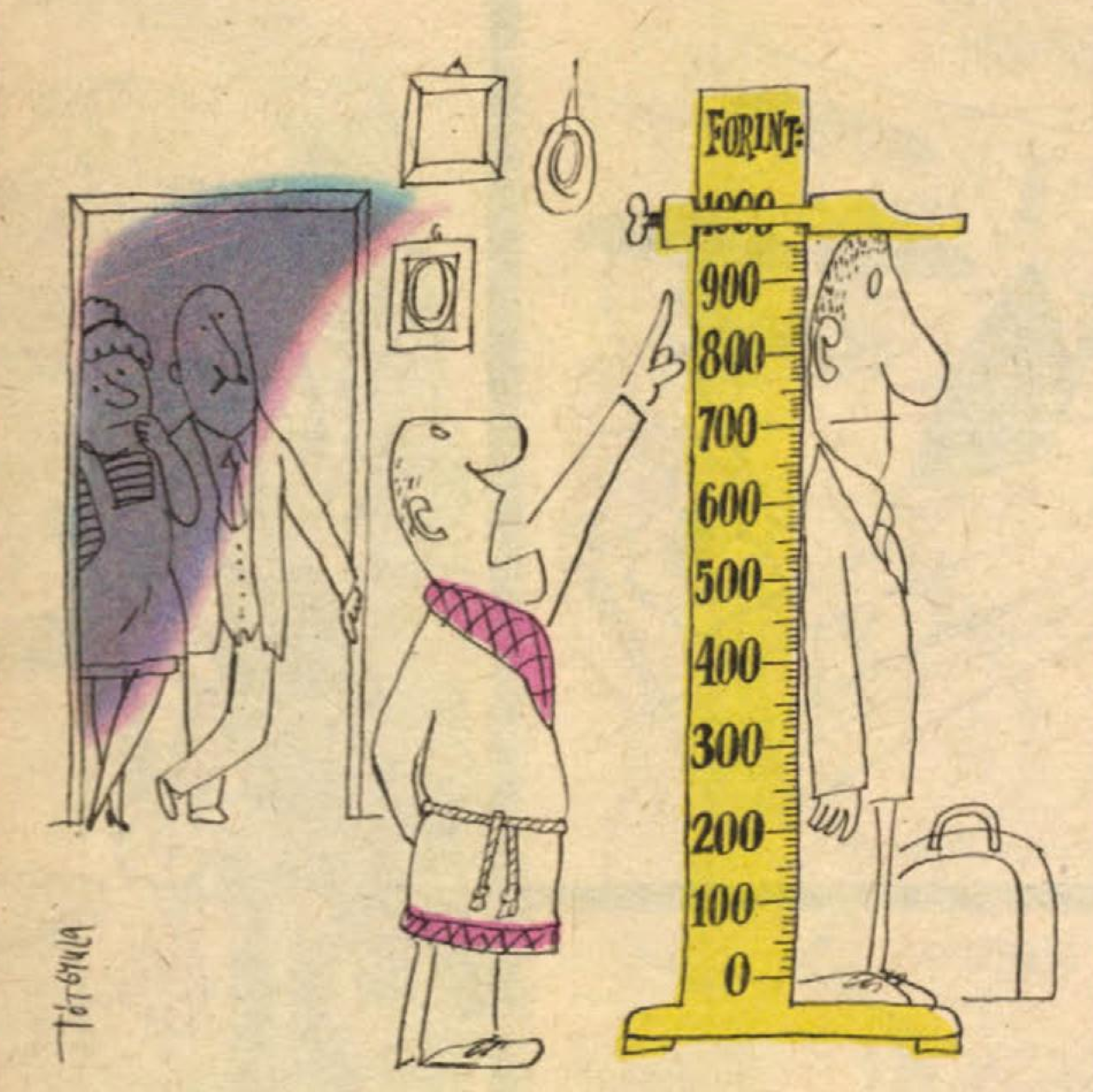
DOPPING

ÚJÍTÁS CSÚCS-FORGALOMRA

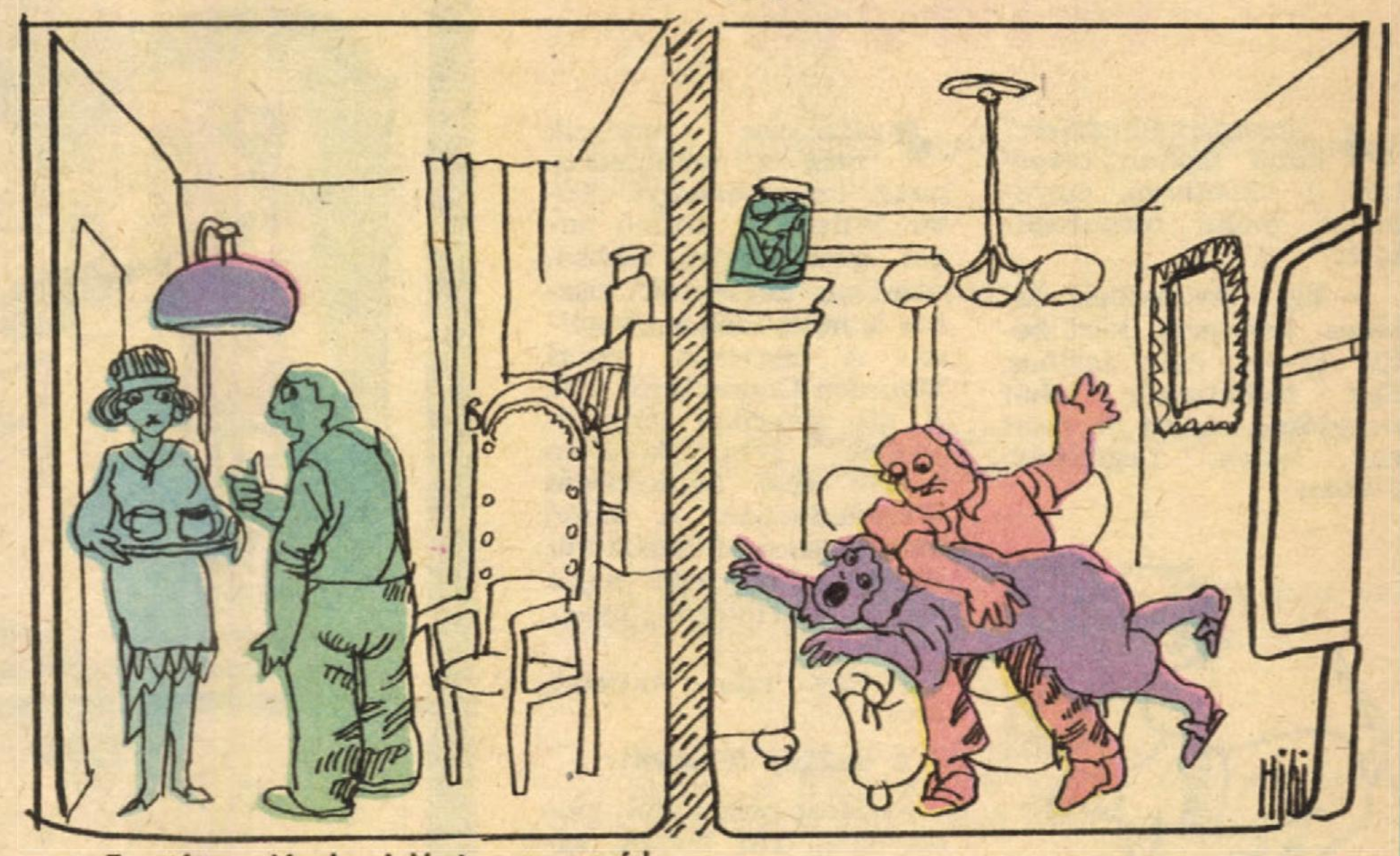

ALBÉRLŐFELVÉTEL

— Alkalmas.

PROGNÓZIS

— Frontátvonulás lesz! Veri a szomszéd a feleségét.

ha az ükapám méla papagáj, szépanyám meg deresedő teknősbéka lett volna. Ha a pepita inges — tudomisén — elaggott kakadúnak vagy kedves öreg hüllőnek nevez, szó nélkül megírom neki a leszakadt áramszedőt.

De miért mondja, hogy marha?

Előveszem az értelmező szótárt. A 889. oldalon olvasom, hogy marha, mint melléknév azt jelenti: felháborítóan buta.

Lehet, hogy mégis rámismert. Elmélyült lélekbúvár ez a pepita inges, ügyel a nüanszokra. Hülyét is ordíthatott volna, de az az értelmező szótár szerint gyengeelméjű idiótát jelent. Vagyis felismerte, hogy egyelőre nem vagyok patologikus eset, nem szorulok zárt intézeti kezelésre, csak reménytelenül elmaradtam. Legfőbb ideje hát, hogy viharos tempóban tanulni kezdjek.

Igaz, egy szóval se vitatom. A pepita inges valódi hibára mutatott rá, hálával tartozom érte, az a legkevesebb, hogy megírom a leszakadt áramszedőt.

Illetve . . .

Áhá, most kezd mocorogni valami. Ez a pepita inges ugyebár felszólított engem valamire. Kért tőlem valamit. Semmi esetre se sértő szándékkal marházhatott hát le. Sőt! A nyelv állandóan fejlődik, színesedik. Hátha a marha arrafelé új értelmet kapott, udvariassági formulává lett és valami olyasmit jelent, hogy „. . . ha módodban áll", „. . . ha te is helyesnek tartod", „. . . ha nem esik nehezedre".

Persze, hogy megírom a leszakadt áramszedőt. És holnap rögtön viszonzom a kedvességét. Majd bemegyek a boltjába és azt mondom:

— Adjál nekem ötért túrót, te ló.

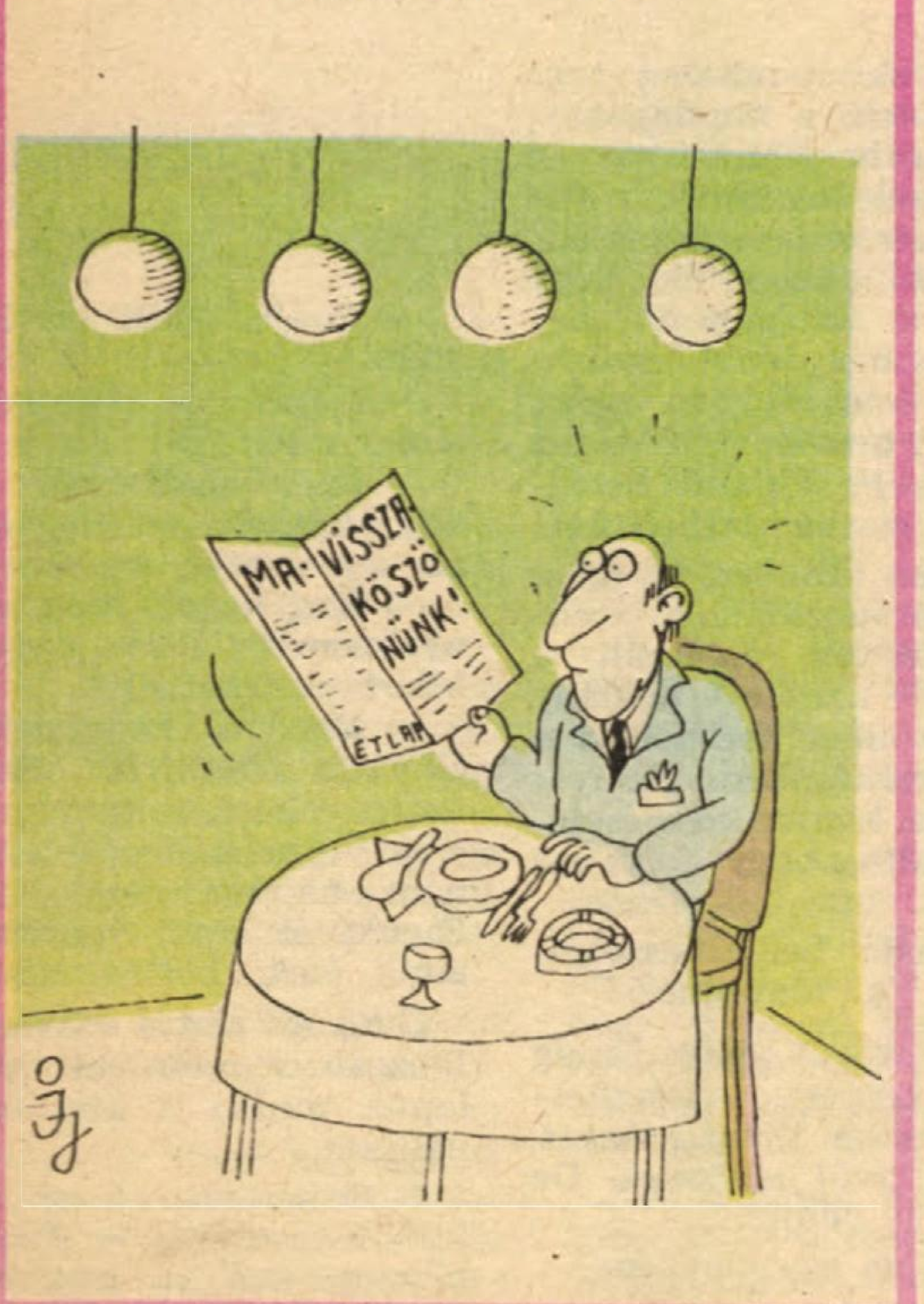
Lépést kell tartani.

Peterdi Pál

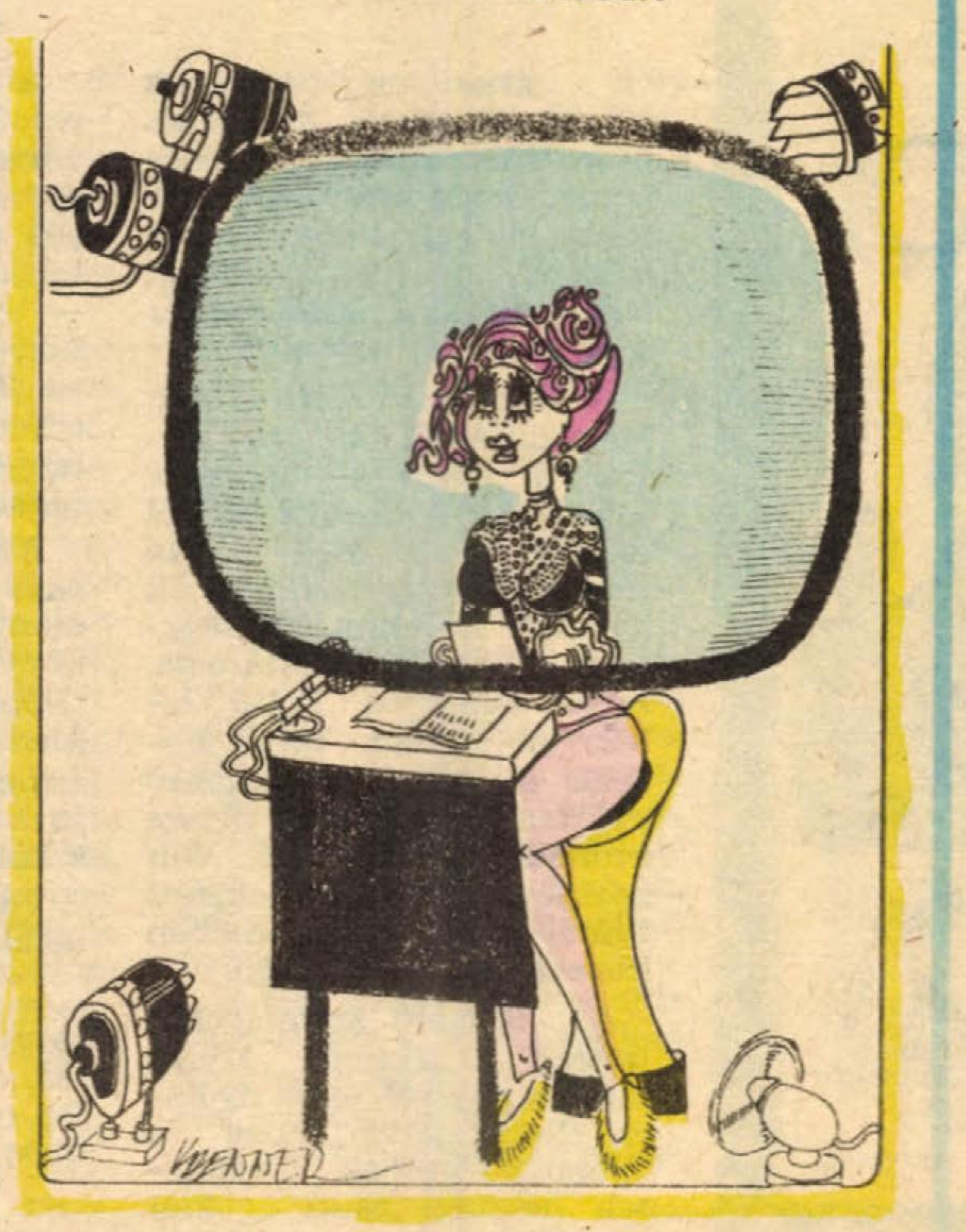
IDEÁLIS FA

REPREZENTATÍV HELY

KÁNIKULA A TÉVÉBEN

HATÁRIDŐCSÚSZÁS

— A dolgozók most éppen nyelvtanfolyamon vannak . . .

TRIBÜN

A „Stuttgart Illustriert" című lapban olvastuk a következő, figyelemre méltó megállapítást:

— Egy élvonalbeli játékos karrierje körülbelül 12—14 évig tarthat. Egy futballsztár tehát nagyjából annyit él, mint egy kutya. Legfeljebb jobban.

Századszor rendezik meg a wimbledoni nagy teniszversenyt. Peter Wilson, a kitűnő angol sportújságíró cikksorozatban emlékezik vissza a múlt idők csillagaira. A legszebb sztori Maureen Connollyról szól. A kis amerikai lány tizenhét éves korában nyerte első bajnokságát Wimbledonban. A döntő után hosszú, felszabadult sírással ünnepelte saját magát. A fotósok nyaggatták:

— Egy szép mosolyt, Mo!

A kislány felnézett:

— Most nem tudok mosolyogni. Túl boldog vagyok.

* * *

Csuda világrekordot futott a longbranchi egyetem csapata. Kilencvenhét férfi és három női atlétából álló együttesük 7:56.55,6 alatt futott 100×1 mérföldet. 100 mérföld az nagyjából 160 kilométer. Vagyis, ha reggel hatkor indultak volna, délután kettőre Bajára érnek. És akkor feltehették volna a sablonkérdést:

— Jó, jó, de mit csináljunk mi délután kettőkor Baján?

Csodálatos könyv jelent meg Angliában a lovakról. Legüdébb mondata így hangzik:

— A ló az egyetlen állat, amelybe szögeket verhetsz.

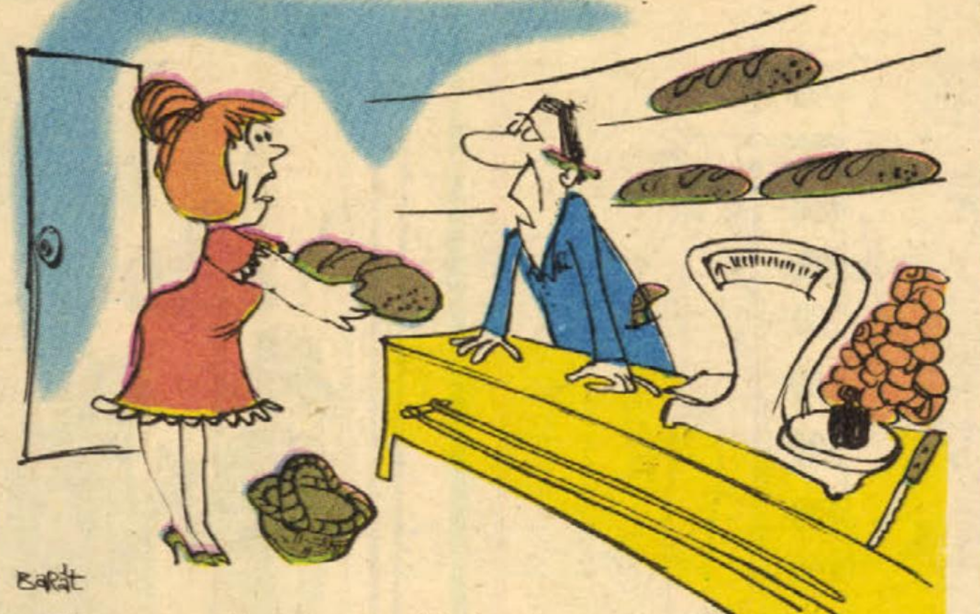

Helenio Herrera, az olasz futball egykori boszorkánymestere mondta:

„Az edzői munka legnehezebb része: taktikai értekezlet végén felébreszteni a játékosokat."

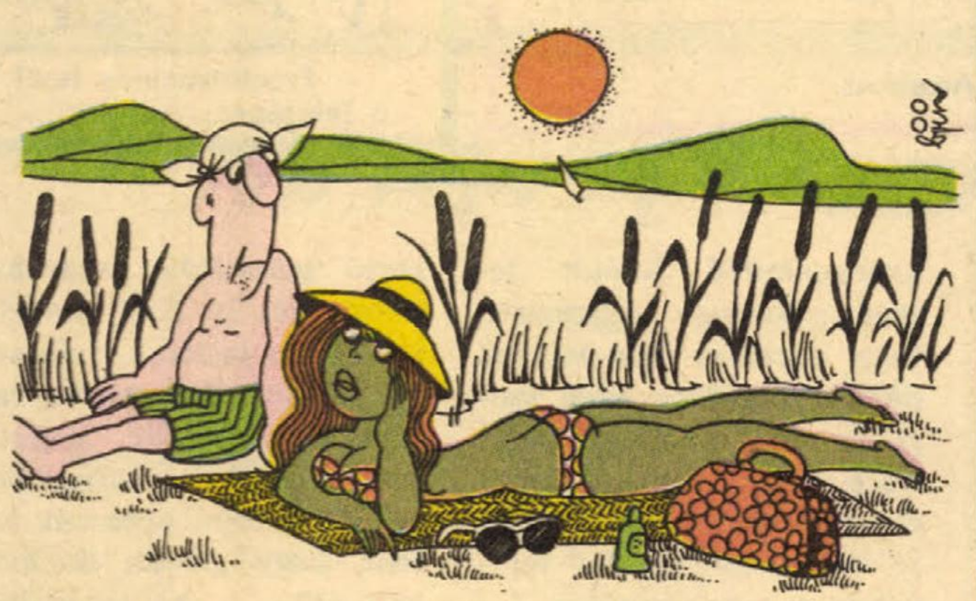
(p. p.)

PÉNTEK DÉLUTÁN

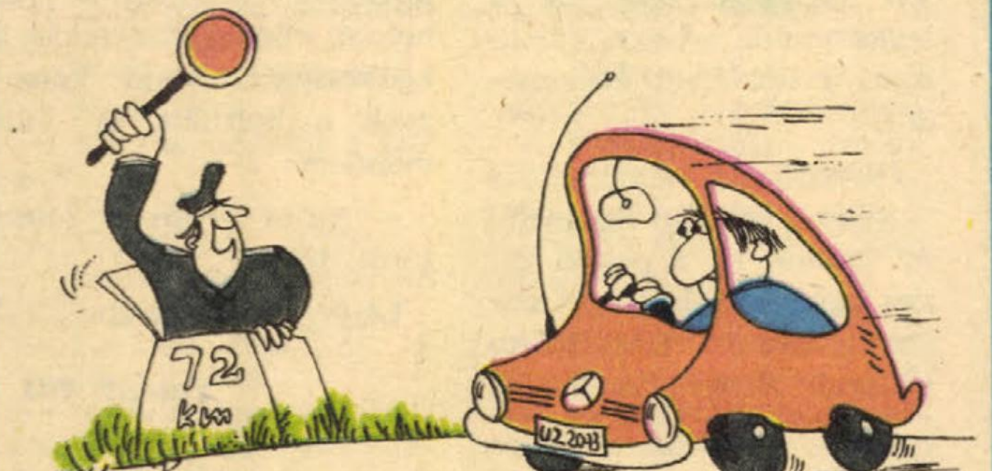
– Kérem, ez a kenyér nem friss!
– Nem mindegy, hogy ma viszi el, vagy holnap?

ELÉGEDETLEN FELESÉG

– Eredeti párizsi fürdőruhám van és akkor ide jövünk az isten háta mögé nyaralni!...

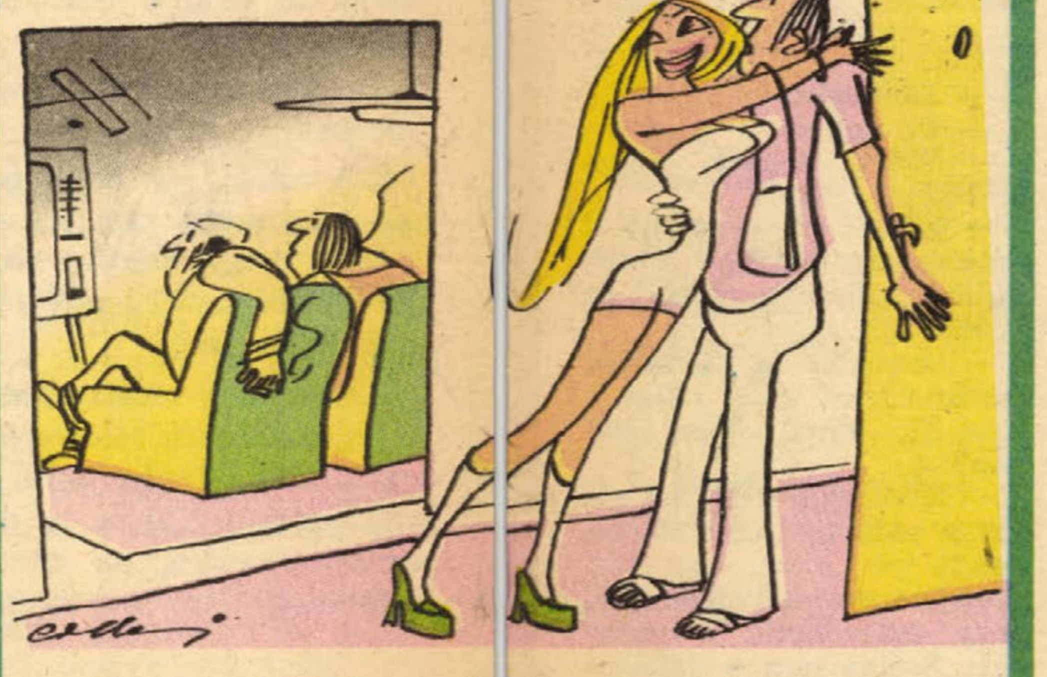
FOKOZOTT KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

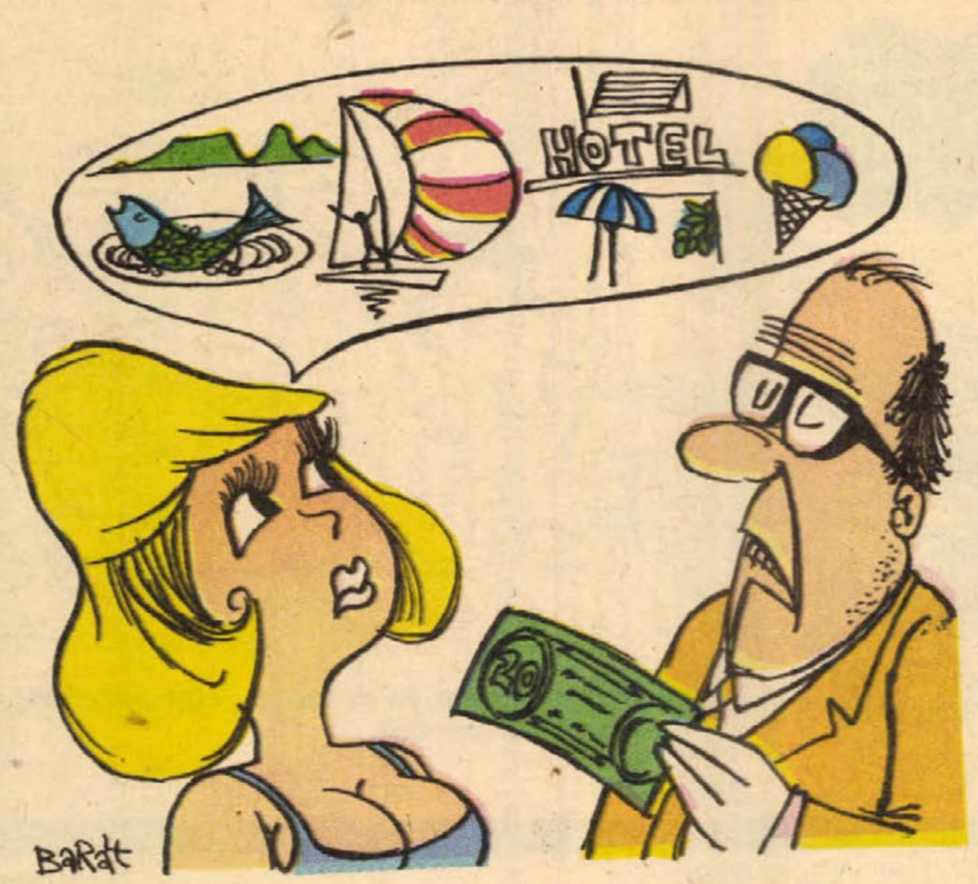
– Tehat az igazgató úr kételkedik abban, hogy bárkit el tudok varázsolni?

MŰSOR – FIATALOKNAK

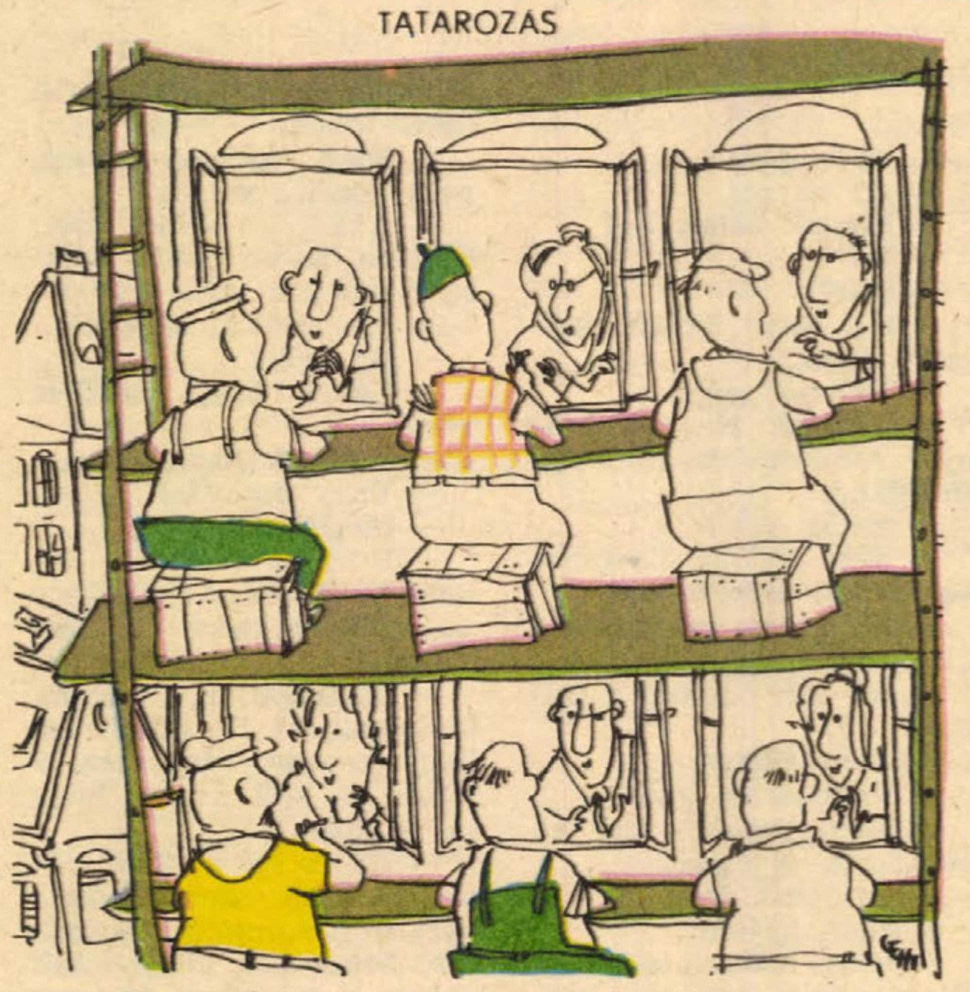
– Nyugodtan! Krimi van, ilyenkor se nem látnak, se nem hallanak...

SZÜLŐI GONDVISELÉS

– Itt van, gyermekem, egy húszas az üdülésre, és érezd magad jól!

TATAROZÁS

– Tehát akkor délután beugrik megjavítani, maszekban.

SZILÁNKOK

KÖLTŐK

Vannak élhetetlen költők, akik halhatatlanokká lesznek...

A LEGSZEBB NYELV

— Ön milyen nyelven beszél?
— Emberi nyelven.

MESE

Olvastam egy mesét, amelyben a gonosz végül is elnyerte méltó jutalmát. Ultin.

RUTIN

Van művész, aki pusztán rutinból, s azért mert valamiből élnie kell, remekműveket alkot.

SÖR

— Egy jó hideg sört kérek!
— Sajnos a fridzsiderünk javítás alatt áll. Ha a hideg sört szereti, tessék télen jönni!

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

Két iker vitatkozik:
— Te zöldfülű tacskó! Velem beszélsz ilyen hangon, aki negyedórával korábban született, mint te?!

BÜROKRATA

— Még legalább tíz pecsét szükséges a kérvényére ahhoz, hogy el tudjuk utasítani.

RAZZIA

— Ön miből él?
— Havat lapátolok.
— Júniusban?
— Tehetek én arról, hogy nem esik a hó?!

HIÚSÁG

Ma a tükörbe néztem. A koromhoz képest elég jól tartja magát a feleségem.

TÁBLA

EZ AZ AUTÓBUSZMEGÁLLÓ MEGSZŰNT. KÉT SAROKKAL ELŐBBRE HELYEZTÜK, AHOL SZINTÉN MEGSZŰNT. HOGY JELENLEG MERRE VAN A MEGÁLLÓ, AZT MI SEM TUDJUK.

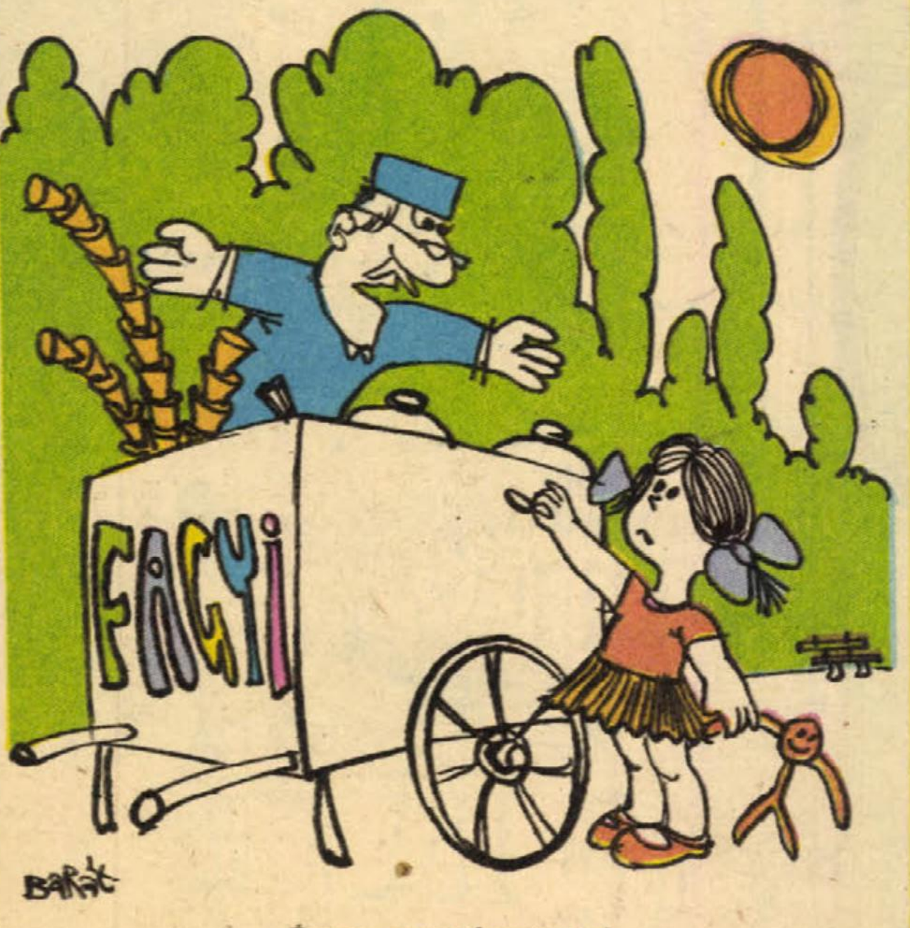
BKV

SZERELMI VALLOMÁS

— Szeretem! Imádom! Lépjen velem közös háztartásra!

Galambos Szilveszter

HÁTRÁNYOS HELYZETŰ GYEREK

– Éppen most fogyott el...

ÖSSZES MŰVEK

Akkor már hónapok óta arról cikkeztek az abban illetékes lapok, hogy mily sok idő telik el egy könyv megírásától a megjelenéséig. Hibáztatták a kiadókat és a nyomdákat egyaránt.

A Pegazus Könyvkiadó igazgatójának kapóra jöttek a költő — Glóbusz Manfréd — haldoklásáról érkező hírek. Meg akarta mutatni, hogy tudnak ők gyorsak is lenni, ha akarnak. Így hát elhatározta, hogy amint a költő lehunyja szemét, megjelentetik a verseit tartalmazó gyűjteményt. Ehhez persze azonnali cselekvésre volt szükség, hisz nem lehetett tudni, melyik pillanatban következik be a vég.

Az igazgató személyesen beszélt a leendő könyv szerkesztőjével és a nyomda illetékeseivel, hogy a Glóbusz-kötetnek kivételesen heteken belül el kell készülni.

A direktor minden reggel bekérte a napilapokat; várta a halálhírt. Ám az egyre csak késlekedett. Végül a kórházban érdeklődtek, ahol elmondták, hogy — amint az ilyen történetekben már lenni szokott — félreértés volt az egész, orvosi tévedés: Glóbusz felgyógyult könnyű betegségéből és már otthon van.

Közben azonban az igazgató fáradozásának eredményeképpen elkészült a könyv; tízezer példány Glóbusz-kötet tornyosult a kiadó raktárában. Gunyor Lehel, a könyv szerkesztője vállalta, hogy felkeresi a költőt.

Vágjunk bele beszélgetésükbe a lényegnél:

— ...szóval önök, amíg gyengélkedtem, elkészítették verseim gyűjteményét. Ez rendkívül lekötelez. De most mit óhajt?

— Volna egy kérésem.

— Halljuk.

— Tudja, nehéz erről beszélni...

— Ugyan. Nyugodtan mondja el.

— Nos, arról van szó, hogy szeretnénk megkérni, ne írjon több verset.

— Hogyhogy? Még csak nyolcvanöt éves vagyok! Miért ne írhatnék?

— Mert a könyvnek a *Glóbusz Manfréd összes versei* címet adtuk.

— Vegye tudomásul, hogy nem haltam meg! Élek! Ezenkívül költő vagyok! S amíg élek, költök is!

Gunyor sietve távozott. Igazgatója nem volt meglepve, midőn a hírt meghallotta.

— Sejtettem, hogy ez lesz — mondta. — De azt hiszem, van rá megoldás. Végül is nem veszhet kárba tízezer kötet könyv. Ráadásul könyvjelzőzsineg is van bennük.

— Eszébe jutott valami? — kérdezte Gunyor.

— Nálam még előfordul. Tervem a következő: visszamész Glóbuszhoz, bocsánatot kérsz tőle és ráveszed, írjon, amennyit csak tud. Talán összejön annyi, hogy ki tudunk adni egy második kötetet is.

— Ne vicceljen. Hogyan tudna annyit összehozni, amennyit hatvan év alatt összesen?

— Ne akadékoskodjon! Tudom én, hogy mit csinálok!

Gunyor kissé kételkedett főnöke ezen utóbbi kijelentésének igazságában, de parancs az parancs; ismét beállított Glóbuszhoz.

— Nagyon szélsőségesek maguk ott a Pegazusnál — mondta a költő, miután Gunyor előadta, miért jött —, dehát, ha úgy akarják, meggyorsíthatom a munkatempót.

— Valahogy úgy kéne. Egy negyedéven belül harmincnégy ívre való Glóbusz-versre lenne szükségünk. Mert hogy az első köteten az idei évszám szerepel. Hogy nézne ki, ha csak évek múlva jelenne meg?! A sajtó megint nekünk támadna.

A poéta olyan sebességgel dolgozott — hisz végsősoron megtisztelve érezte magát —, mint az őrült, ki letépte tollát. Gunyor naponta ötször is felhívta, hogy alkot-e. Hétvégeken személyesen is felkereste, olyankor konyakos meggyet vitt neki.

Két hónapig ment is az írás, mint a frissen esett karikacsapás, akkor azonban leromlott a költő egészségi állapota. Oly annyira, hogy ismét kórházba kellett szállítani. Az orvosok szerint az emberfeletti megerőltetés tette beteggé.

— Nem halhat meg! — siránkozott a poéta ágyánál Gunyor. — Még két ív hiányzik!

A költőnek azonban már alig maradt ereje. Így az igazgató a kiadó pénzét és beosztottjai fáradságát nem kímélve felhajtatott egy Tattle-babble típusú diktafont. A most már valóban haldokló Glóbusz erre mondta rá utolsó verseit.

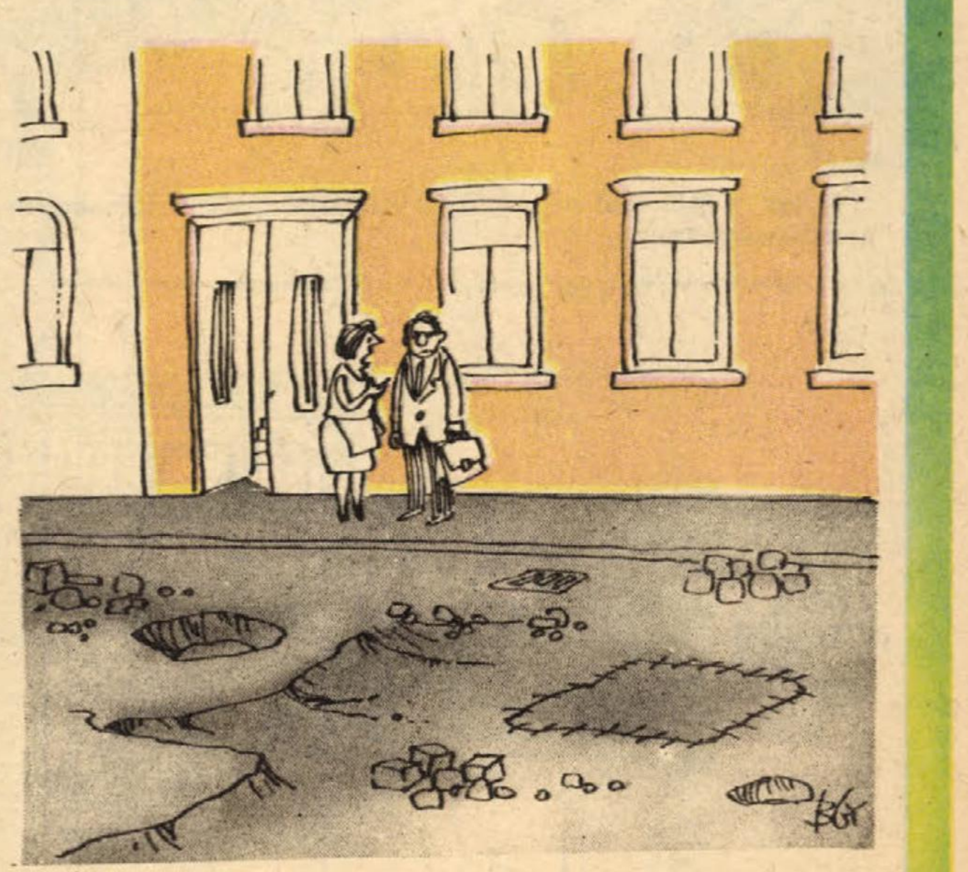
Mikor lehunyta szemét, a kiadó hosszú utószót íratott. Pont olyan hosszút, hogy kitöltse a megszabott terjedelmet.

A téli könyvvásáron már ott virított a kirakatokban és a standokon a kétkötetes Glóbusz-összes.

A sajtó elégedetten nyugtázhatta az eseményt.

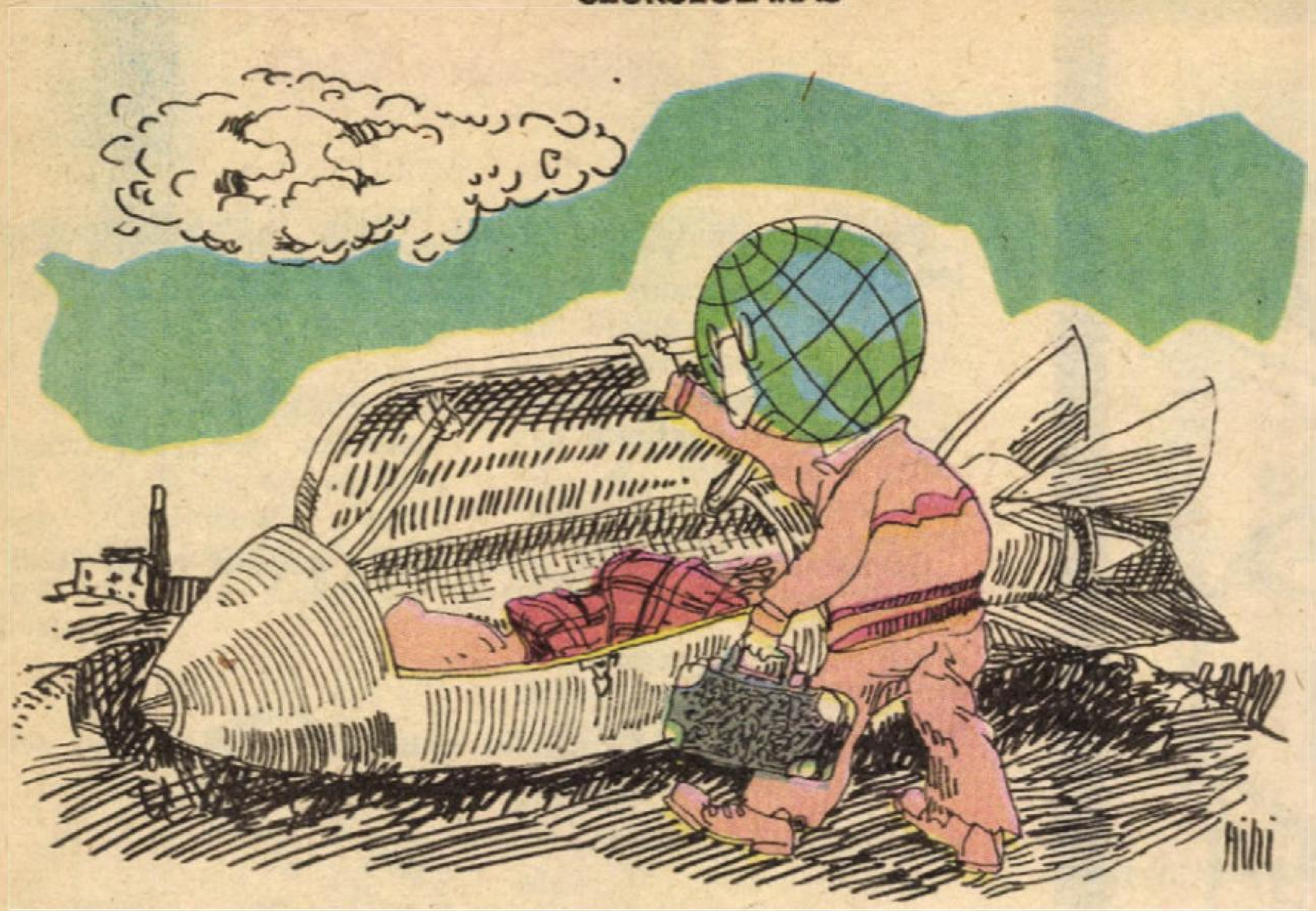
Galla Miklós

UTCAKÉP

– Mióta az úthenger is tengelytörést kapott, senki sem jön javítani.

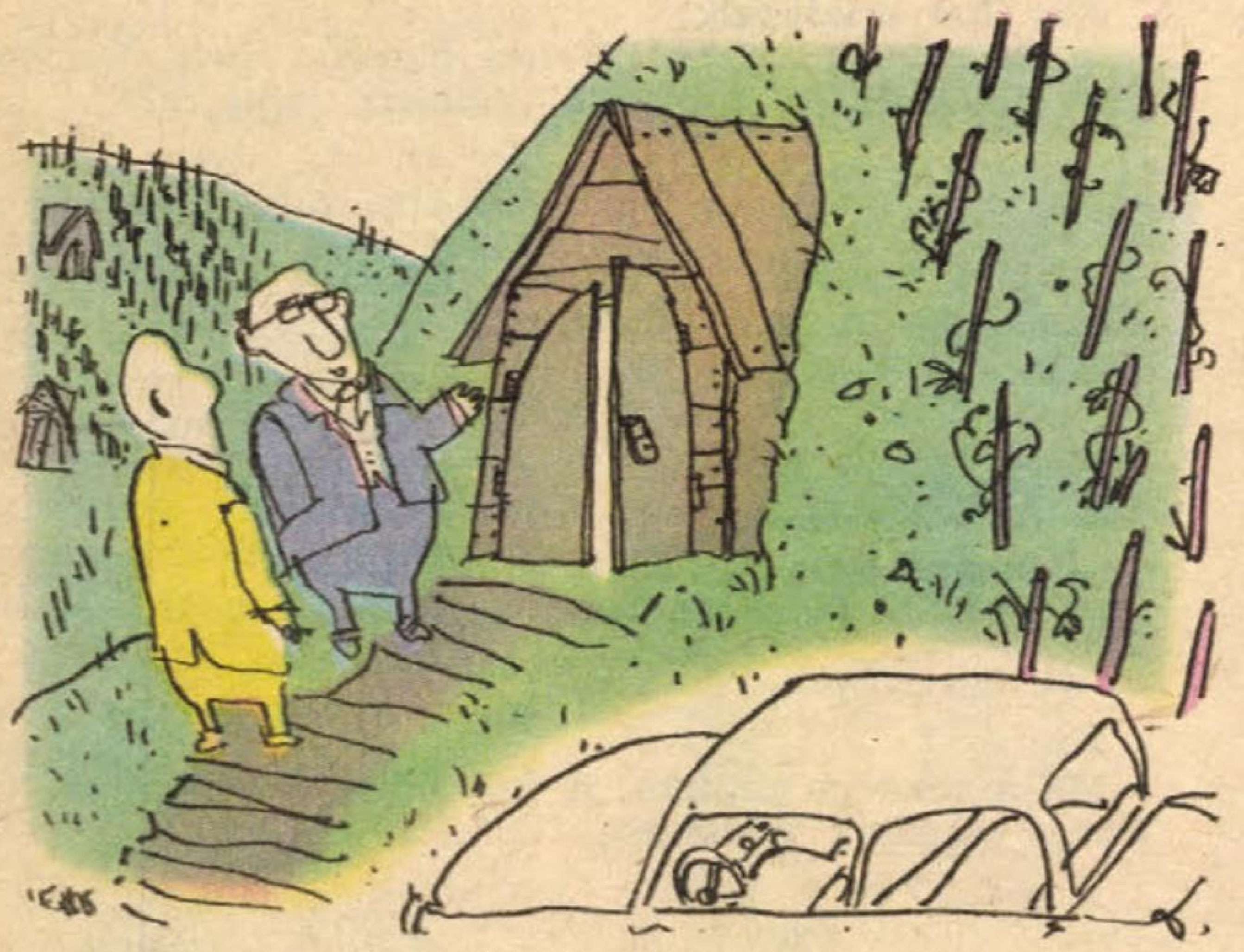
SZÜKSÉGLAKÁS

– Mindennap itt ácsorgok egy órácskát, utána otthon már nem zavar a szomszéd lármája.

ELŐNYÖS CSERE

– Egy lakótelepi lakást adtunk érte!

– Azt a csillagot ne, mert azt egyszer már a feleségemmel kiválasztottuk.

JÚLIUS 1-TŐL KÖTELEZŐ

MI VAN A FALBAN?

I.

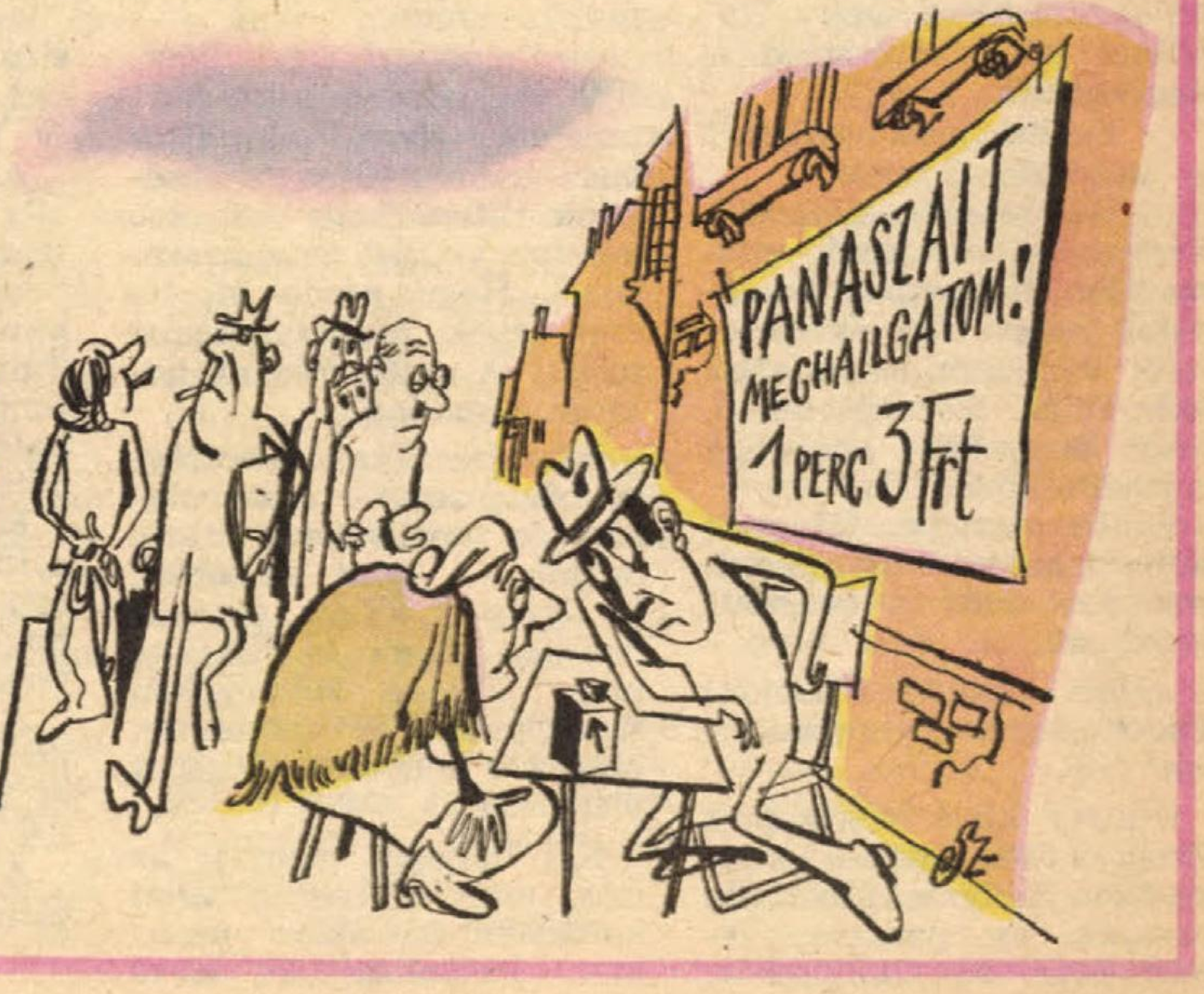
— Jó napot!
— Jó napot!
— Maguk áztak be?
— Mi.
— Hol?
— Ott fent! Tessék beljebb jönni!
— Hát ez szép!
— Csúnya. Nagyon csúnya! Akkora folt, mint egy fürdőkád.
— Mitől van?
— Nem tudom. Mostanában sokat esik az eső.
— Most nem csöpög?
— Most nem.
— Mi van odafönt a falban?
— Nem tudom...
— Valamilyen cső?
— Nem tudom, nem én építettem a házat!
— Ki lakik fent?
— Nem tudom...
— Maga semmit sem tud! Csak beázik. Így nem tudjuk kivizsgálni az esetet!
— A fenti lakó csak most költözött be. Nem ismerem.
— De mi van a folt fölött? Fürdőszoba vagy konyha?
— Nem tudom! Még nem jártam abban a lakásban.
— Mikor van otthon a fenti lakó?
— Nem tudom, kérem, nem közölte velem.
— Akkor ez nehéz eset! Nagyon nehéz eset! Beletelik egy kis időbe...
— A fejünkre szakad!
— Az lehet...
— Lehet, hogy csőtörés van!
— Előfordulhat...
— Vagy dugulás!
— Meglehet...
— Rossz a födém!
— Ki tudja...
— Akkor most mi lesz velünk? Nyáron festettünk!
— Kivizsgáljuk, kérem, kivizsgáljuk! De értse meg, hogy nekem ide, erre a lapra be kell írnom, hogy mi a hiba!
— Na és mi a hiba?
— Azt én nem tudom, kérem. Azt önnek kell tudnia! Mégiscsak maga lakik ebben a lakásban és nem én!
— Beázás...
— Be...
— Dél-kelet felé terjed.
— Terjed.
— Falat kellene törni!
— Törni-zúzni, bizony!
— De ha nem muszáj, akkor nem kéne!
— Akkor nem...
— Na látja, közösen mindent kisütünk! Mikor jönnek ki dolgozni?!
— Majd, ha meg tetszik mondani, hogy mi van a falban!

II.

— Jó napot!
— Jó napot!
— Miért tetszik ilyen feldúltnak lenni?
— Miért? Tegnap volt nálunk egy ember! Önök küldték. Pisze orra volt és húsos füle...
— Biztosan a Granula kartárs!...
— Az lehet. Most hol van?!
— Kivizsgáláson, kérem. Talán valami újabb panasz van?!
— Szeretném bejelenteni, hogy elkezdhetik a munkát! Szétvertem a lakásomat, és megállapítottam, hogy a beázás fölött nincs semmi a falban.
— Hát ez nagyszerű! De akkor mitől ázik be?
— Mert már fal sincs, és beesik az eső!

Tormai László

HÉZAG-PÓTLÓ ÖTLET

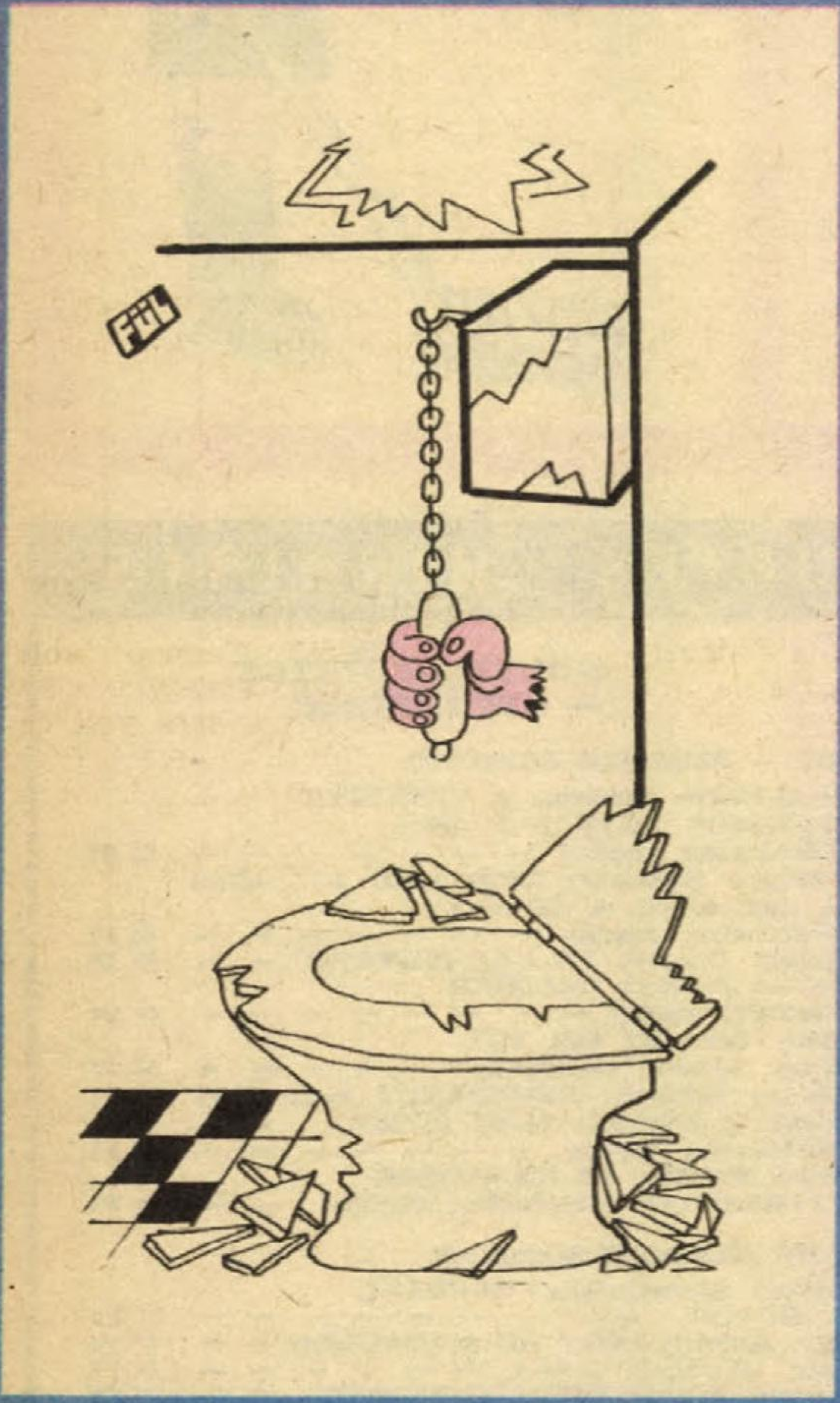

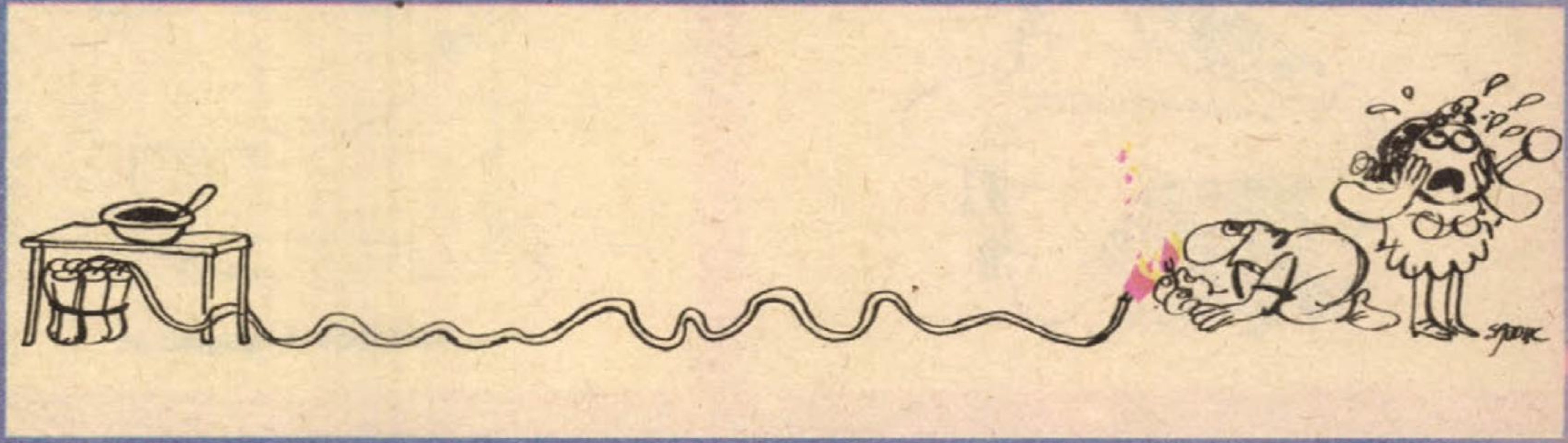
DINAMIT

HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, SAJDIK,
BRENNER, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI

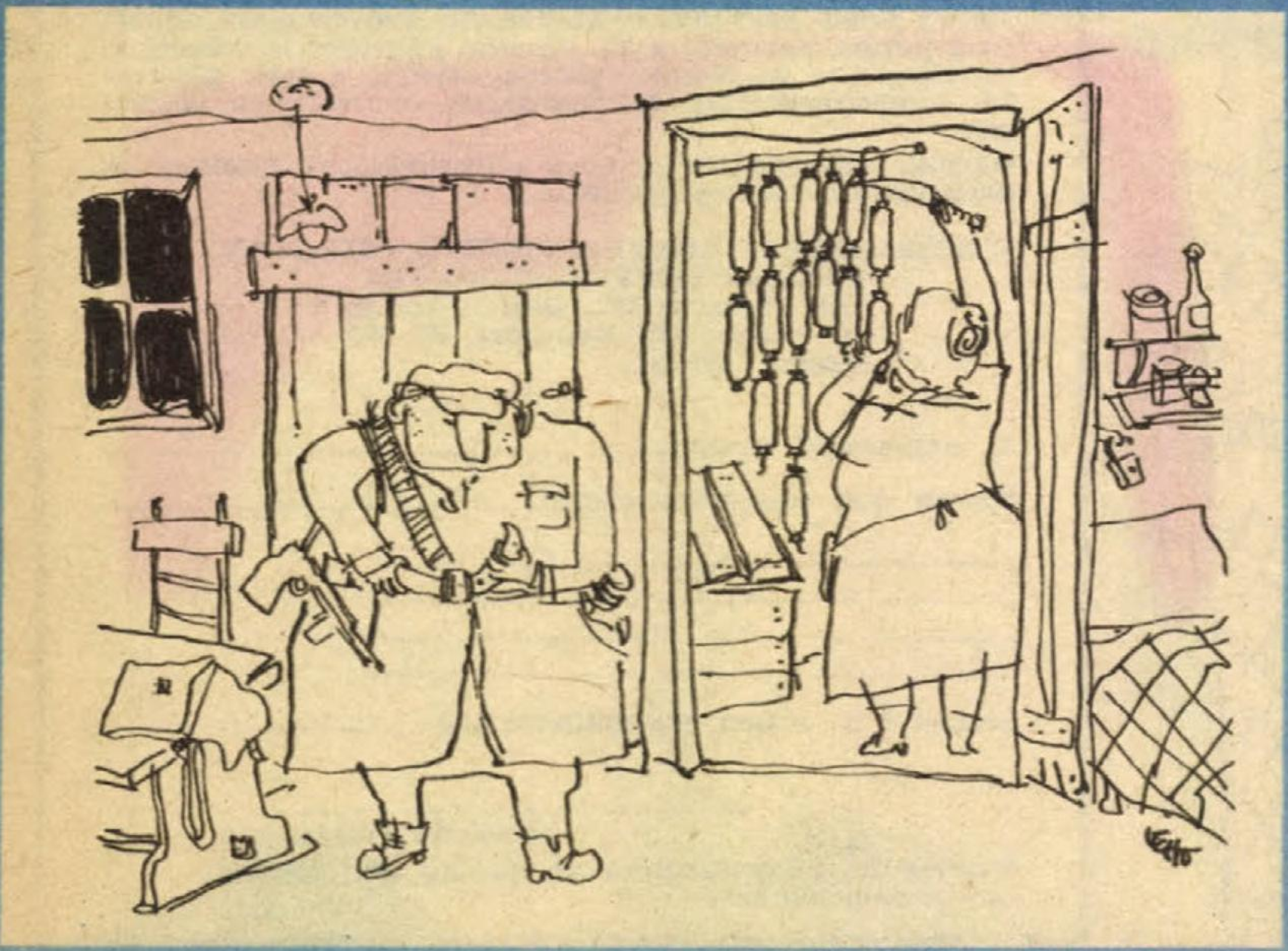

IMPORT HÚMOR

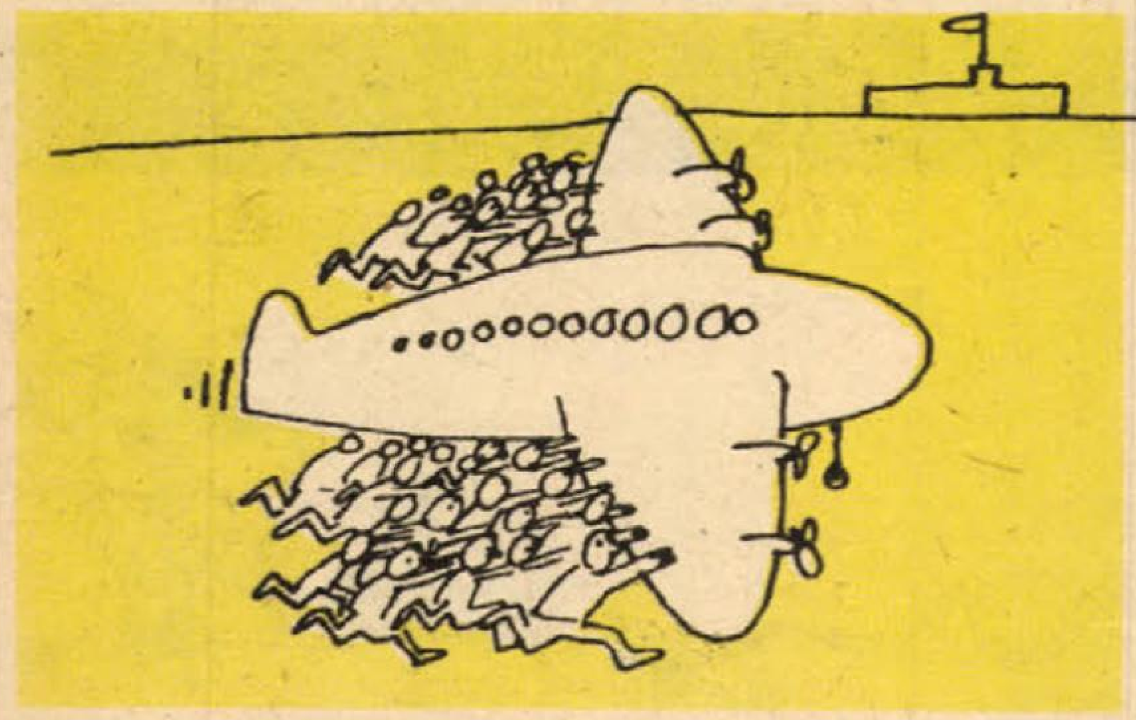
KIPÁNYVÁZVA

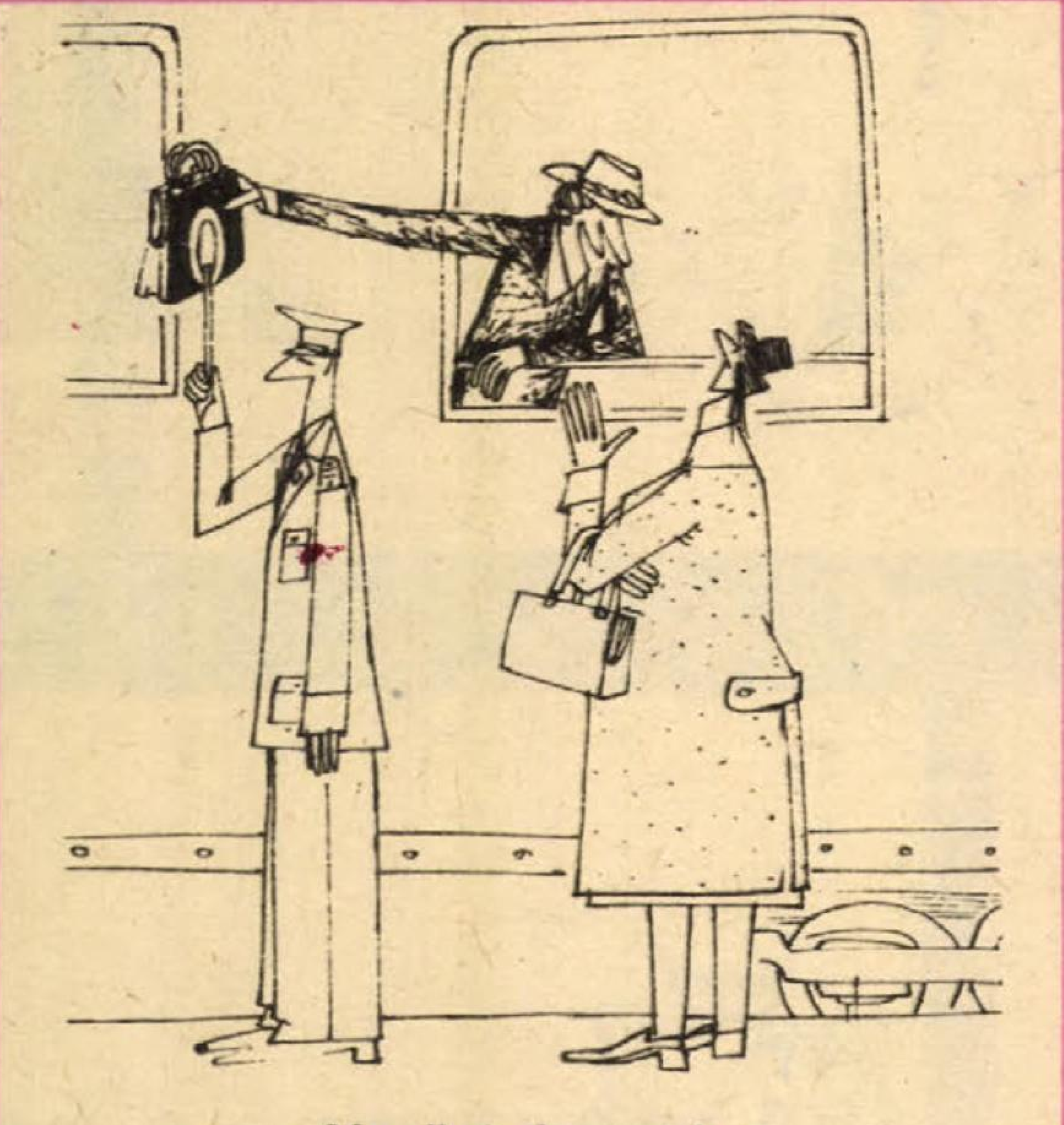

MUNKASZERVEZÉS

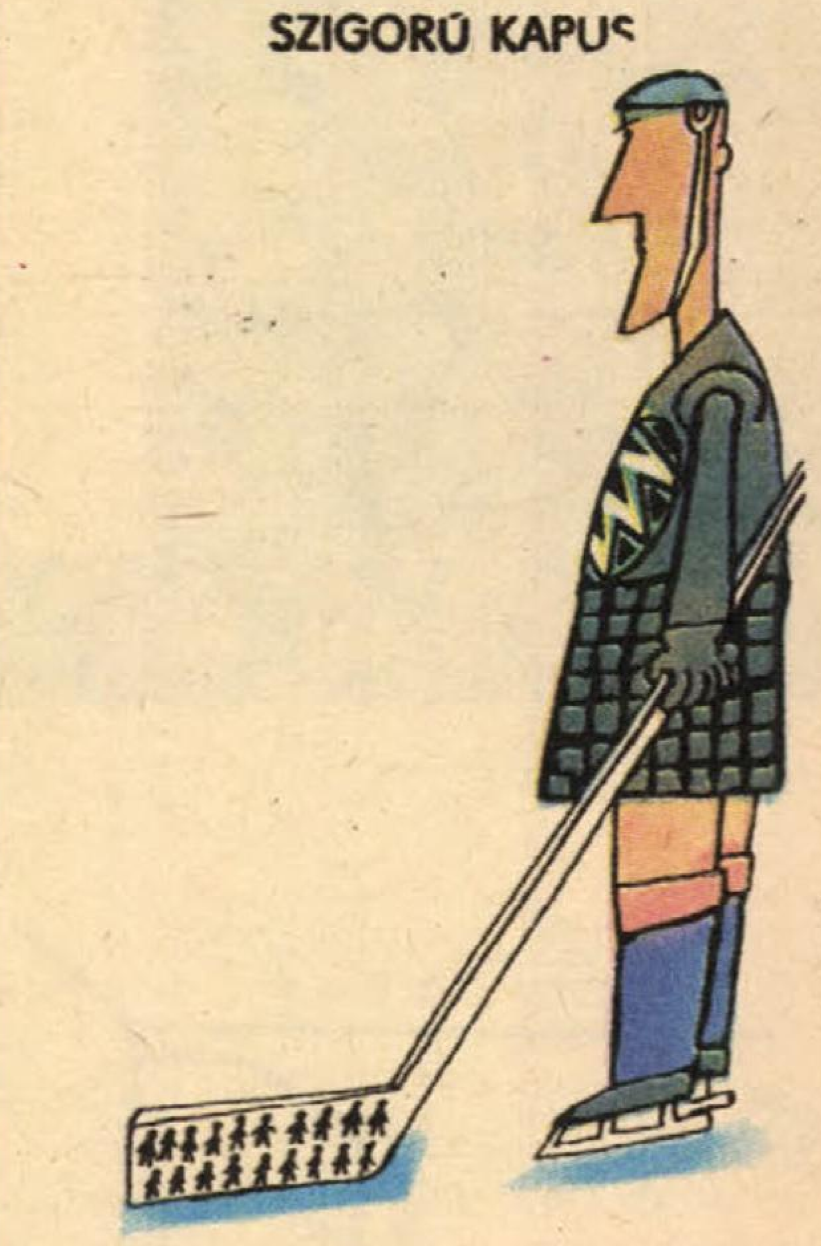
MOTORHIBA

– Mondhatod nyugodtan.

SZIGORÚ KAPUS

ZSÖLLYE

Balatoni esztrádműsor. A konferanszié az első rész végén lelkesedve lép a színpadra:

— Hölgyeim és uraim! Műsorunk sztárjáról felesleges bármit is mondanom, őt nem kell dicsérni, őt nem kell magasztalni Minden jelző felesleges! Ugyanis nem jött el!

*

Egy párizsi filmújság divattudósításából.

„A legutóbbi húsz év alatt a kebel változóan divatos volt, vagy nem volt divatos! De ma már minden nő számára nélkülözhetetlen!"

*

Kis mozi a Duna-kanyarban. Az apró nézőteret estenként zsúfolásig megtöltik a nyaralók. Az egyik néző dühösen fordul szomszédjához, aki ide-oda fészkelődik a székén és egy pillanatig sem marad nyugton.

— Üljön már nyugodtan, az isten szerelmére, és ne mocorogjon annyit!

A szomszéd szemrehányóan tekint nézőtársára.

— Maga csak hallgasson! Én sem szóltam semmit, amíg a bolha magánál volt!

*

Kovács Kati nyáron a Balaton mellett fog turnézni, ezért szobát keresett Siófokon. A vasútsor mellett, az egyik házon, hatalmas táblára lett figyelmes, az alábbi felirattal:

„KÜLÖN BEJÁRATÚ SZOBA *AZONNAL* KIADÓ! ESETLEG *ELŐBB IS!!!*"

*

A New York Times körkérdést intézett a szemorvosokhoz: vajon árt-e a televízió a szemnek?

A Los Angeles-i szemklinika főorvosa, Mr. Hughes az alábbi választ adta:

„Tapasztalatom szerint a televízió nézése nem árt semmiféle emberi szervnek, kivéve — az elmét!"

Rátonyi Róbert

NYUGATI KIKÜLDETÉS

– Miért nem írják rá magyarul is?

Aszongyák,

hogy az amerikai pszichiátriai szövetség tudósai szerint a túlzott kávéfogyasztás fölöttébb ártalmas az egészségre.

Hát igen, sokan mondanak ilyesmiket, szegény feketét még jobban befeketítik, mintha nem volna magától is elég fekete (bár az igazat megvallva, némely feketére igazán ráfér a feketítés, mert olyan gyenge, annyira vizenyős, hogy inkább szürke, mint fekete), az irodalomban kevéssé jártasak nyilván azt gondolják, hogy Stendhal Vörös és fekete című regénye is a kávéról szól, valamint annak a szívre gyakorolt hatásáról. tudjuk, hogy Mikszáth is írt egy regényt, amelynek A fekete város a címe, az a regény sem a sok feketekávétól fekete Pestről szól, hanem Lőcse város és Görgey alispán magánháborújáról, de hogy a feketézés nem korunk specialitása, arra bizonyíték sok ezer más között Arany János Török Bálintról szóló verse is, amelyben az van, hogy „hosszú ebéd a török szultáné, hátra van még a fekete kávé", tehát mint mondottam, nem korunk specialitása a fekete, hiszen évszázadok óta népszerű, de a török szultán nem eszpresszóban itta a feketét (bár valószínűleg ott is jobb kávét kapott volna, mint én, aki nem végeztethetek ki senkit), hopp, most veszem észre, hogy mindezt félre lehet érteni, ezért sietek leszögezni, hogy magam is szeretem a feketét, de persze ez is (mint sok szerelem a világon) egyoldalú, a fekete nem szeret engem, mert ha szeretne, nem lenne hozzám (egy-egy diszkrét eszpresszóban) néha olyan langyos és ízetlen, na mindegy, ez magánügy, a közügy az, hogy a fekete túlzott fogyasztása csakugyan káros, a munka viszont hasznos.

Hát akkor miért van az, hoy némely hivatalban munka helyett is feketéznek?

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Egyre ritkábban elleshető pillanat, amikor lófogat szánt. Pedig — ugyan szervezetten felszántja a háztájit is a termelőszövetkezetek gépe —, de az egyre nagyobb teljesítményű traktorok néhol már meg sem tudnak fordulni a kis parcellákon. Ilyenkor aztán indokolt, hogy a szükség a régi módszer felé fordítsa a gazda figyelmét.

Fotó: A. Horváth Péter

Sőt, olyan ritkán elleshető, hogy még itt is boronál!

(A Szövetkezeti Élet című lapban észlelte Hirschler Gábor, soproni olvasónk)

7/456 E FLUID MAKE-UP.
Korszerü szépségápolási piperecikk. Az arcbört szépiti és eltakarja annak a kis hibákat. Az arcbornak üde kinezést és bársoszerüvé teszi a teint. Fluid make-up egyideileg a bört táplalja és mibdennemü börnél alkalmazbató.

Mindent a szepsegert!

(Beküldte Kutor Izabella, veszprémi olvasónk)

Sajátságos fogalmazás!

(Egerben fényképezte Zimányi Árpád, miskolci olvasónk)

koztak be. Pódiumra lépett az énekkar, a közönség megtaposta a táncosokat, a beatzenekart, az irodalmi színpad tagjait, s az ügyes versmondót is.

Alulról jövő bírálat?

(A Heves megyei Népújságból ollózta Farkas Imre, szihalmi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

BUTIK BALLADA

Ici-pici utca mélyén
magas házban apró butik:
sok nő jár be, aki divat-
különlegességre bukik!

Van itt minden: nejlon, batiszt,
muszlin, lurex, mohair, dzsörzé,
(a direktrisz valamennyit,
mint egy boldog bulldog őrzé...)

A butikban akad ruha
dagadóra, horpadóra,
szexbombára éppúgy, mint a
fel nem robbant torpedóra...

Zsorzsett ruha, kötött kabát,
pikáns poncsó, stóla (prémes),
sárga kosztüm, melyben a nő
olyan, mint egy adag krémes...

Intim holmi: csipkés nadrág,
csábos méret, csak egy falat!
(Nőtlen férfi otthon ezzel
tapétázza be a falat...)

Miniszoknya mikrokordból,
cicakendő (az is pici),
picurka blúz: abban jobban
domborodik ki a cici...

A melltartó szivacsos, mert
attól lesz a kebel szexis!
(A dúskeblű nőktől bennem
e hír nyomán nő a szkepszis...)

Röpködnek a furcsa szavak:
plisz, guvré, slingli, batik!
Mintha nem is pesti lenne,
hanem bábeli a butik...

A butikba, amely női,
lábát férfi be nem teszi,
csak a pénzét teszi be, ha
neje göncét innen veszi...

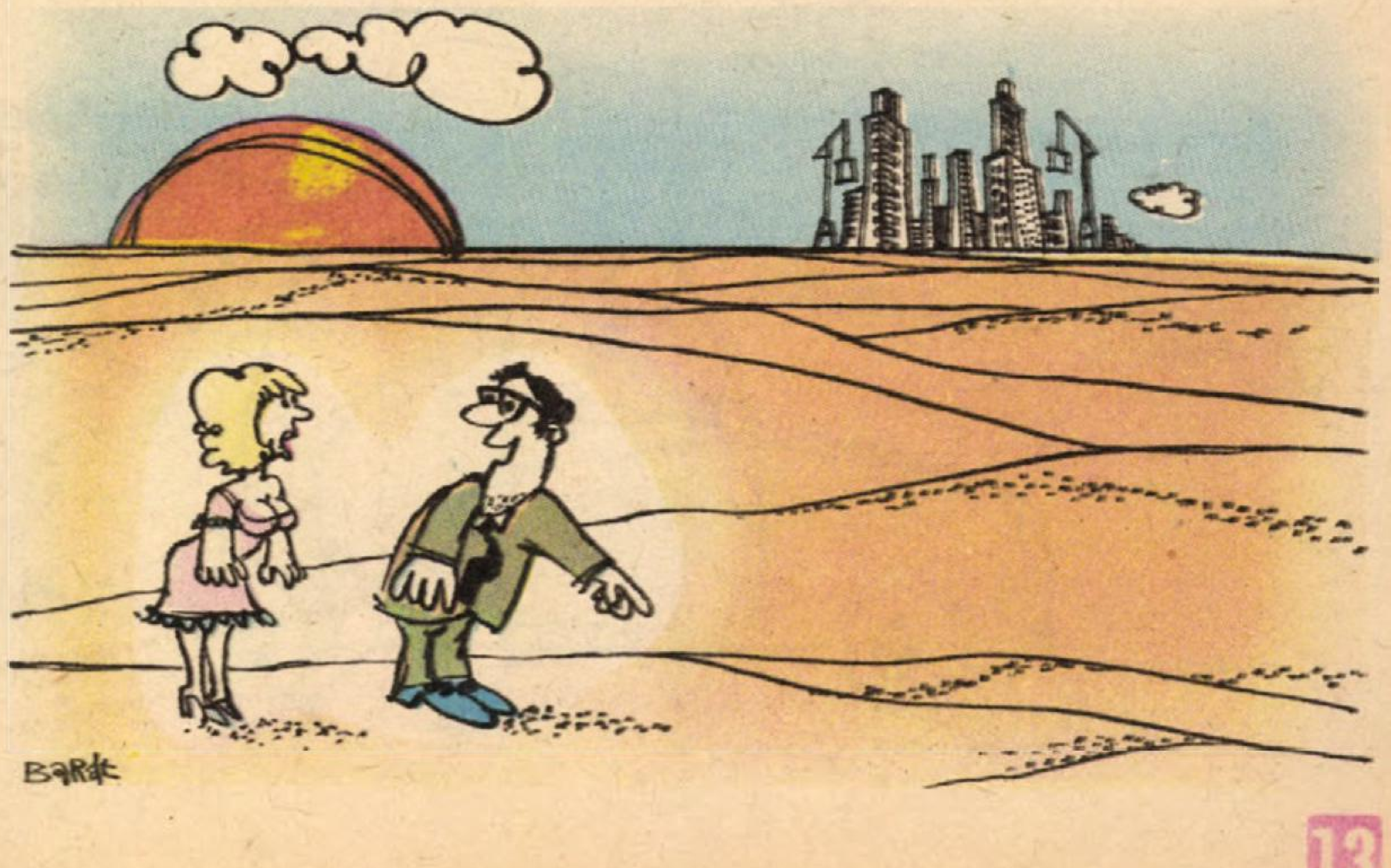
E verset a feleségem
csupán azért súgta fülbe,
mert miatta csinos summát
öltem egyszer fehér tüllbe...

Szilágyi György

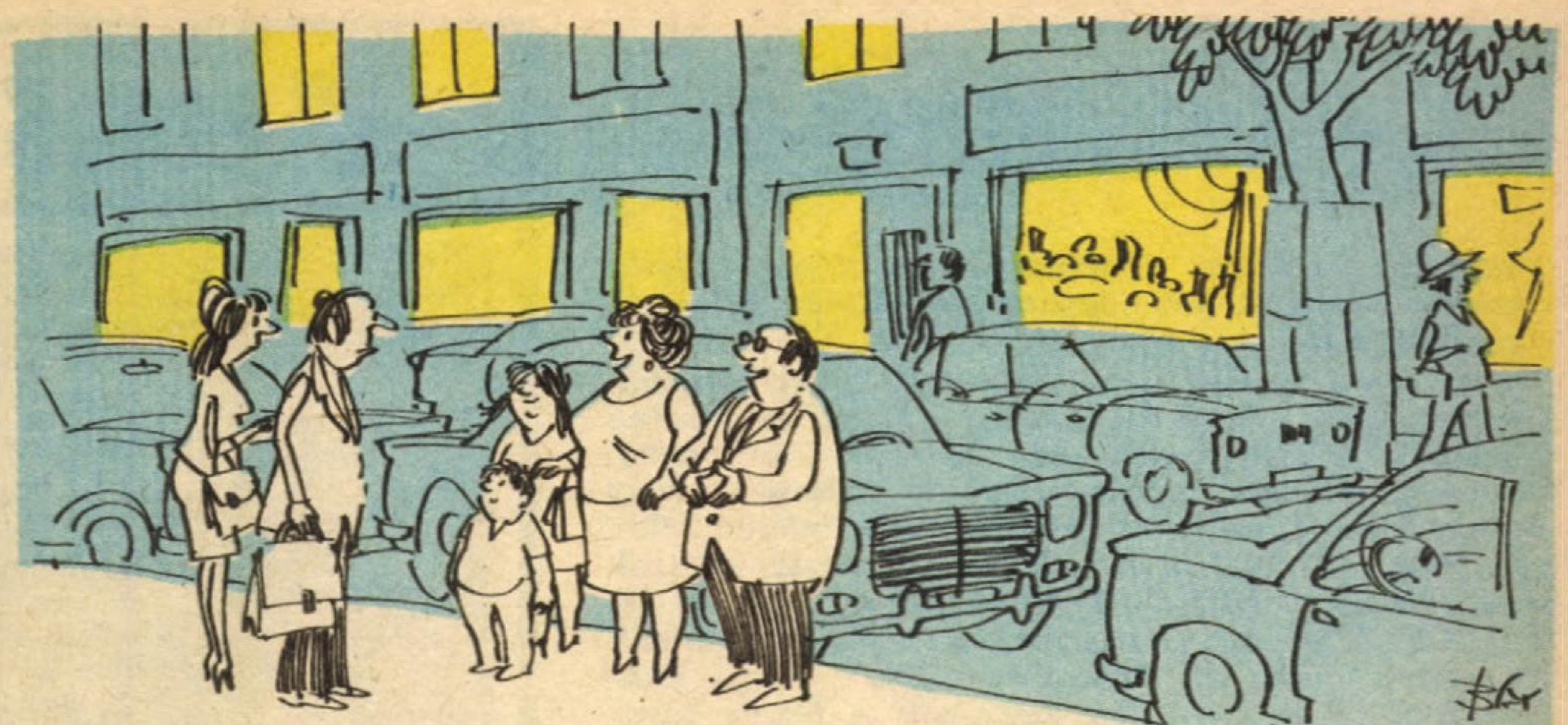
ROHAMOS ÉPÍTKEZÉS

– Itt vegyünk telket. Rövidesen szanálják és kapunk egy lakást

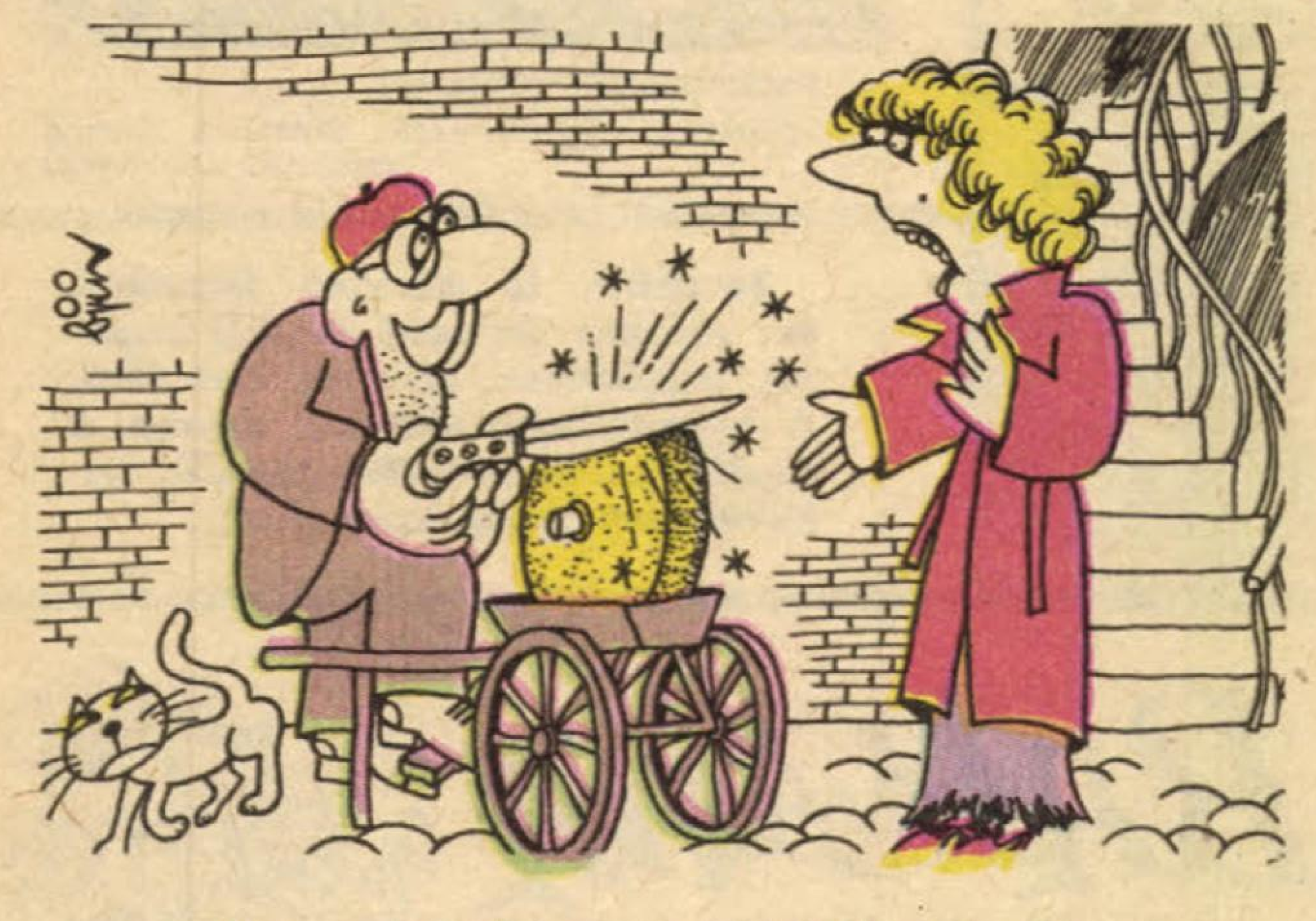
AUTÓS VÍZIÓ

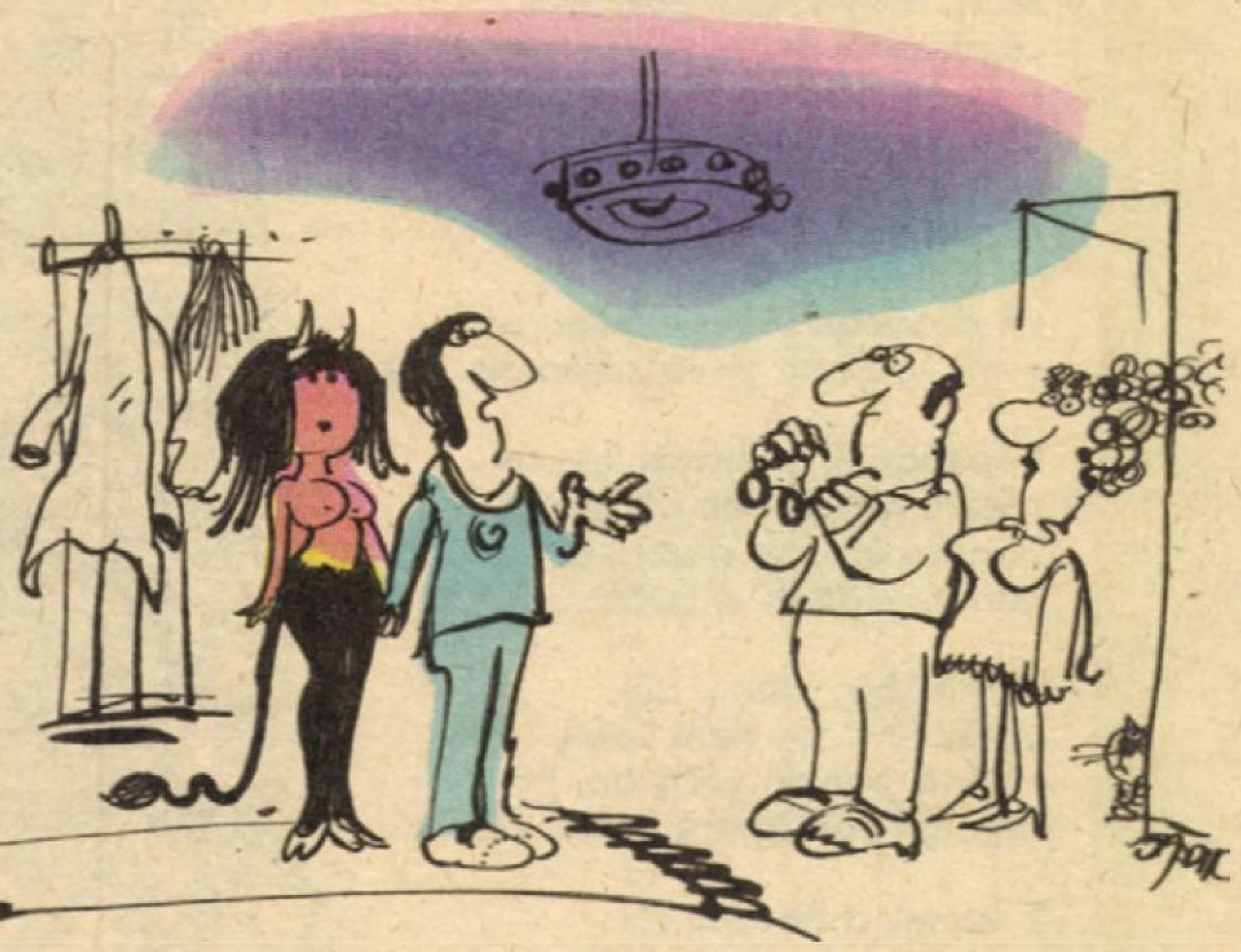

– Nem azért hízunk, mert nem gyalogolunk, hanem azért, mert zsíros kenyeret eszünk, hogy az autót el tudjuk tartani!

SÜRGŐS MUNKA

– Siessen, bácsikám, mindjárt felébred a férjem.

– A mai világban hogy lehet ilyen előítélettel élni.

Fekete foltok

A képernyőn látom őket, de ez nem bizonyos.

Először akkor észleltem fekete foltot, amikor egy kereskedelmi főkopasz nyilatkozott. Azt mondta:

— A fehér ing ellátás nehézségei arra vezethetők vissza, hogy bizonyos nehézségek mutatkoznak a fehér ing ellátás területén.

Ekkor még nem nyugtalanított a dolog, de azután egy sportolótól a következőket hallottam, miközben állát gondolkodón tenyerébe támasztva válaszolt a riporternek:

— Igen, kétségtelenül, ahogy mondtad, szívvel-lélekkel kell küzdeni, mert aki nem küzd szívvel-lélekkel, legyen az a valaki akár egy csapat is, az nem adhatja bele szívét-lelkét a küzdelembe.

Ekkor újra láttam a fekete foltot és képzettársítottam is hozzá: az a csillagászati fekete folt jutott az eszembe, amelyből semmi információ, még fény se jut ki a világűr többi részébe, mert a sugarak körbegörbülve önmagukba térnek vissza.

Igen ám, de jött a harmadik eset is, egy filmrendező megnyilatkozásának legközérthetőbb részénél. Ez így hangzott:

— A látomások világa, amely egyedül adhat magyarázatot a szituációk és szimbólumok jelentéstartalmát illetően, alighanem a személyiség profitjában... izé profiljában rejtőző világ, amelynek lényege éppen a látomás, a maga szituációkat és jelképeket felidéző voltában.

A képernyőn eközben egy nagy fekete foltot láttam, amely aztán táncolni kezdett, majd sejtként oszlott kettővé, szaporodva ugrált, végül egybefolyt. Hívtam is tüstént a tévészerelőt, aki azt mondta, hogy a készülékkel nincs semmi baj, mindenesetre letörölte róla a port, 180 forintért.

De a jelenség nem szűnt meg, sőt gyakoribbá vált. Mindenre nem emlékszem, csak néhány kiváló mondatra:

— A szívélyes fogadtatás mindennél jobban tanúsította a fogadás szívélyességét.

— Nem szívesen mondok véleményt egy olyan nagy íróról, mint Móricz Zsigmond, de véleményem szerint ő egy nagy író!

— A gyártásszervezés problémáit csak az oldhatja meg, ha mind az anyagbiztosítás, mind a munkaszervezés, mind a kooperáció területén előbbre lépünk, segítve ezzel a problémák megoldását.

— Én azt mondom, nem lenne annyi válás, ha csökkenne a felbomlott házasságok száma.

— A telekommunikációval foglalkozó tudománynak az az álláspontja, hogy a nézők és hallgatók érdeklődése a műsorok iránt növekedne, ha ezek a műsorok kiváltanák a nézők, illetve a hallgatók érdeklődésének növekedését.

— Enyje, enyje, Kovács, rossz volt az irányzék, ha a hálóba rúgtad volna a labdát, most gól lenne, rezegne a háló!

— A XIX. század kétségkívül az a század volt, amely a XVIII. után és a XX. előtt következett, amiből levonhatjuk azt a tanulságot, hogy a századok sorrendjében mintegy összekötötte e két századot.

Mentem én már szemorvoshoz is a táncoló fekete foltok miatt, de amikor megtudta, hogy hangingerekre reagálok így, fülészhez küldött.

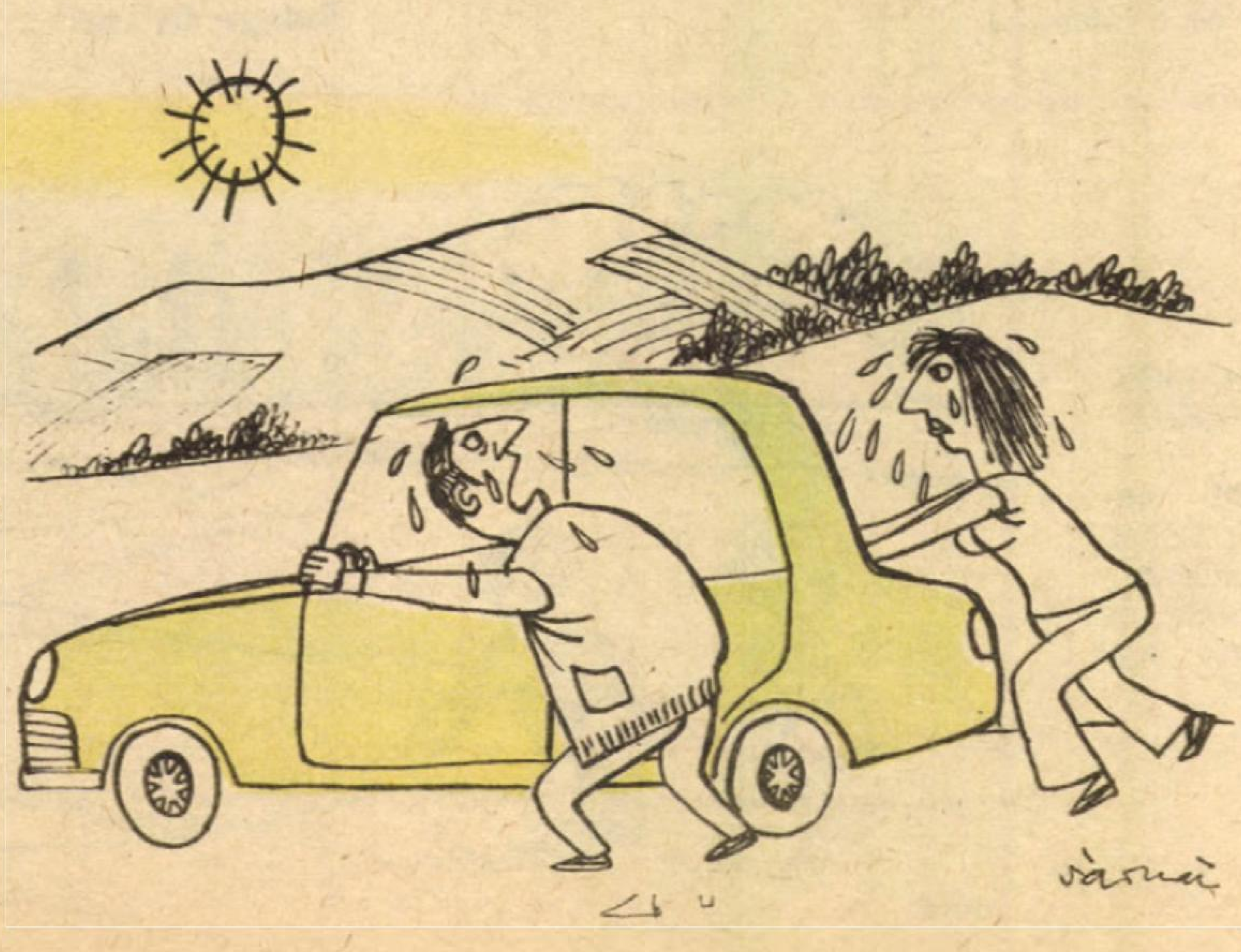
A fülész megvizsgált és így foglalta össze a diagnózist:

— Az Ön esetében kétségtelenül olyan hallási és látási szomatikus tünetekkel van dolgunk, amely tünetek a látás és a hallás szomatikus szféráján át érvényesülnek.

Ránéztem és a feje helyén egy fekete folt volt. És ekkor megértettem, hogy a fekete folt lényege az, hogy olyan folt, amely fekete, illetve olyan sötétség, amely folt formáját ölti magára.

Ezzel azt hiszem, a jelenséget megmagyaráztam és kérem is tudományos elismerésemet.

Gombó Pál

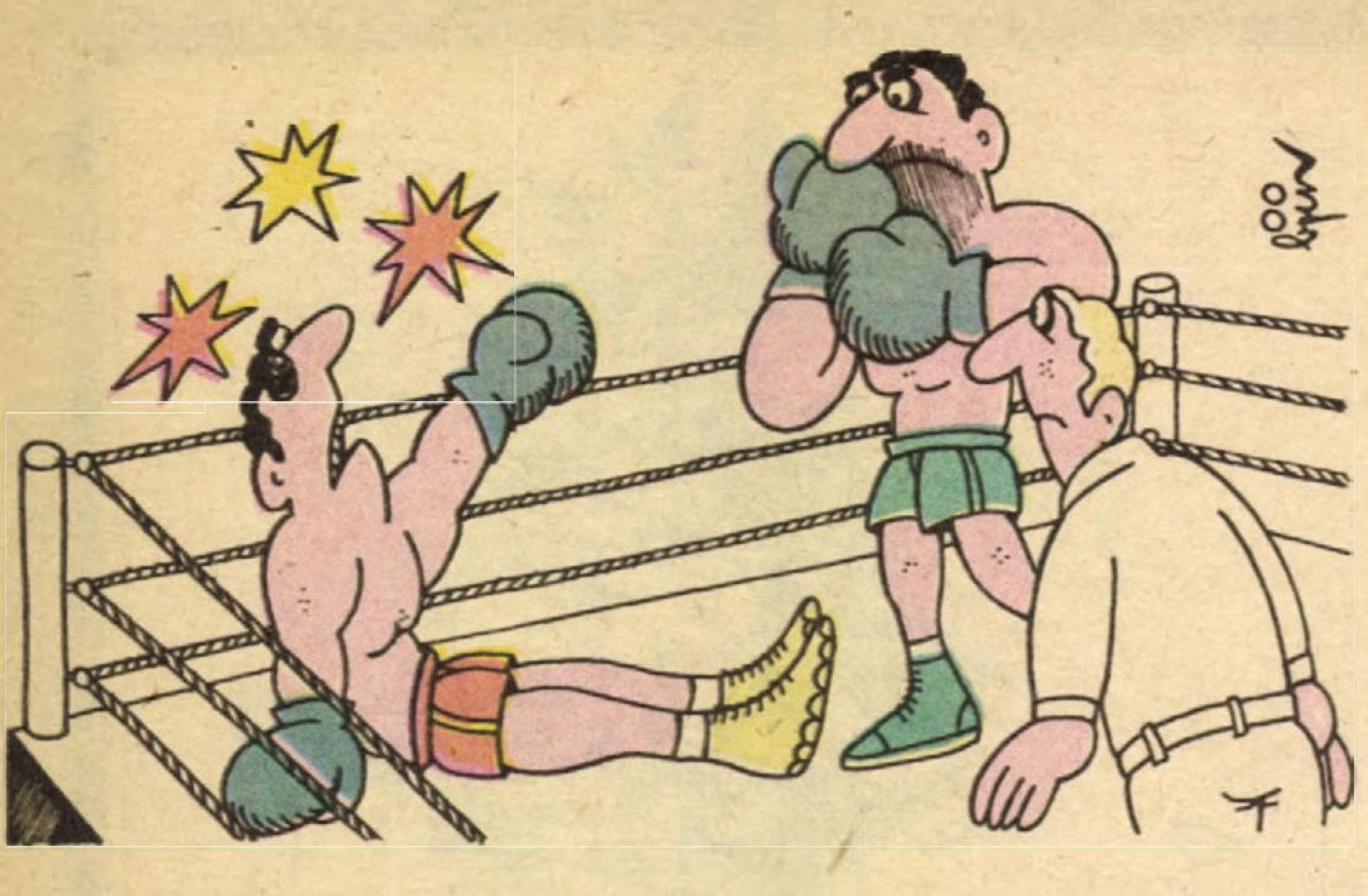
– Mondtam, hogy Trabantot vegyünk, azt könnyebb tolni!

FEKETE HUMOR

KELLEMESET A HASZNOSSAL

NEMZETKÖZI MÉRKŐZÉS

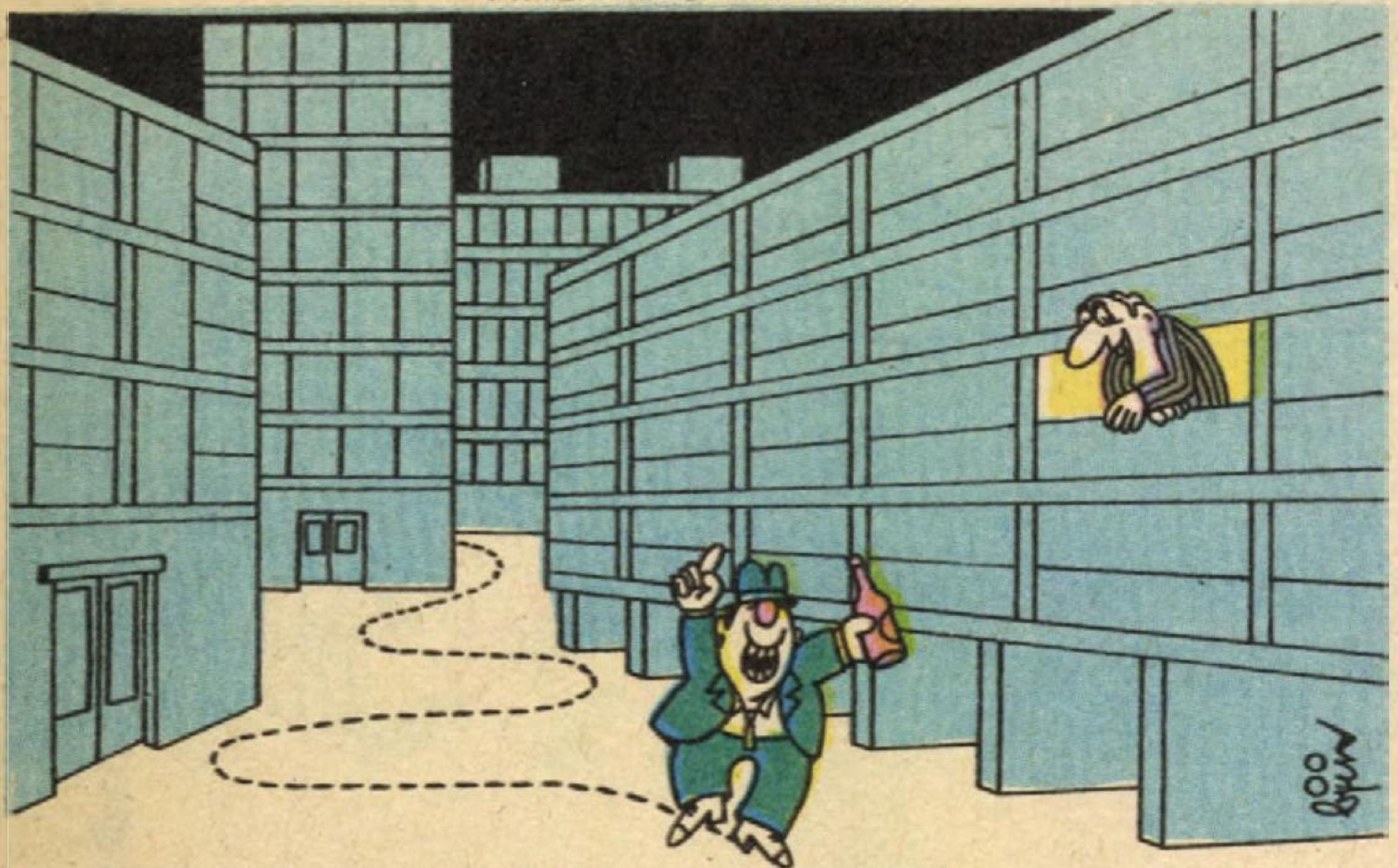
– Várj csak, lesz még ütőképes a magyar ökölvívás...

ÜGYINTÉZŐK

– Amióta kevesebb a papírmunka, gyakrabban át tudunk ugrani ide...

PIHENTETŐ LÁTVÁNY

– Végre egy görbe vonal...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Uj ember kerül a londoni meteorológiai intézethez, s megszerkeszti első prognózisát:

„Este növekvő sötétedéssel lehet számolni."

*

— Miért nevezik a közlekedés ütőerének az országutakat?

— Mert sok vér folyik rajtuk...

ELAVULT VICC

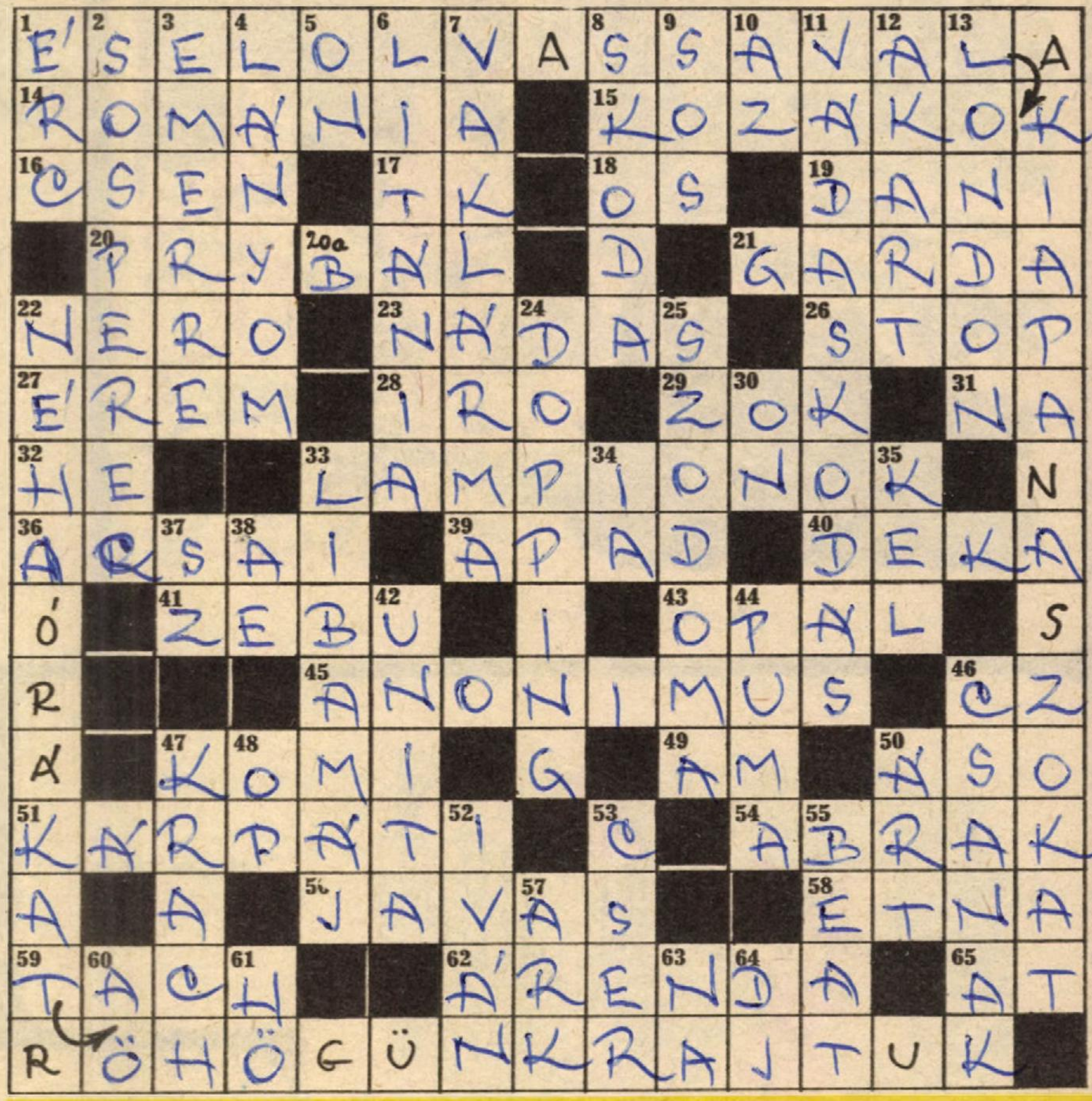
Klovács a panaszkönyvet kéri a vendéglőben, mert elégedetlen a kiszolgálással. Beírja lesújtó véleményét s aztán visszaadja a panaszkönyvet az üzletvezetőnek, egyúttal megkérdezve őt: — Vízszintes 1? — Természetesen! — feleli az és hozzáteszi: — Függőleges 22. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Határidő: július 4. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Európai állam
15. Remek lovasok
16. Szigorúbban: lop
17. T. K.
18. Az ozmium vegyjele
19. Becézett férfinév (Turi ..., Móricz Zsigmond hőse)
20. P. R. Y.
20a. Nagy táncos mulatság
21. Tó Olaszországban
22. Vérengző római császár volt
23. A vízimadarak tanyája
26. Állj! parancsoló tábla felirata
27. Többnyire kitüntetésül adják
28. Szellemi alkotó
29. ... szó (panasz)
31. A nátrium vegyjele
32. A hélium vegyjele
33. A kerti ünnepélyt díszítik
36. Egy Pest megyei községből való
39. Nyáron, a Duna
40. Súlyegység
41. Tulok-féle púpos állat
43. Féldrágakő
45. Béla király névtelen jegyzője
46. C. Z.
47. A zürjének neve saját nyelvükön
49. Frankfurt .. Main
50. Szerszám, földmunkához
51. Kossuth-díjas író, kritikus (Aurél, 1884—1963)
54. A ló kosztja
56. ... asszony (kuruzsló)
58. Európa legmagasabb működő vulkánja
59. Kiváló magyar szobrász és festő (1880—1962)
62. Haszonbérlet — meghonosodott latin szóval
65. Az asztácium vegyjele

FÜGGŐLEGES

1. Fémtartalmú ásvány
2. Pékipari termék
3. Iránymutató szó
4. Nőnemű gyermekem
5. Fémes elem
6. Párbeszédes formájú könyörgő ima, de lehet végnélküli panaszkodás is
7. Alaptalan izgalom, ijedelem
8. Csehszlovák autómárka
9. Vészjel a tengereken
10. Névelő
11. Rosszindulatú gyanúsítgatás
12. Szándékában állott
13. Nagy amerikai író (1876—1916)
24. Sportolónak használnia szigorúan tilos!
25. Bibliabeli bűnös város
30. Mint az 5 függ.
33. Ínyenc csemege
34. I. A.
35. Főzelék
37. Kettős mássalhangzó
38. A. E.
42. Az olasz kommunista párt lapja
44. Macskaféle ragadozó
46. Kis cserépedény
47. Pénzügyi összeomlás — ismert német szóval
48. Rövidítés zenei műveken
50. Kárára van
52. Több orosz cár neve volt
53. A bükkfélék közé tartozó fa
55. Korunk jellegzetes zenéje
57. ... angyal
60. A. Ö.
61. Melegként érzékelhető energia
63. Mint a 31 vízsz.
64. D. J.

A VONATON

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Akkor honnan ez a sok cigarettavég?
— Azoktól, akik nem kérdezték meg.

100—100 forintot nyert:

Laluska Éva, 5540 Szarvas, Tessedik u. 38/1.
Papp Liliána, 1185 Bp., Szitnya u. 36.
Szabó Gyula, 2013 Pomáz, Bajcsy-Zs. u. 41.

A nyereményeket postán küldjük el.

VASVÁRI ANNA

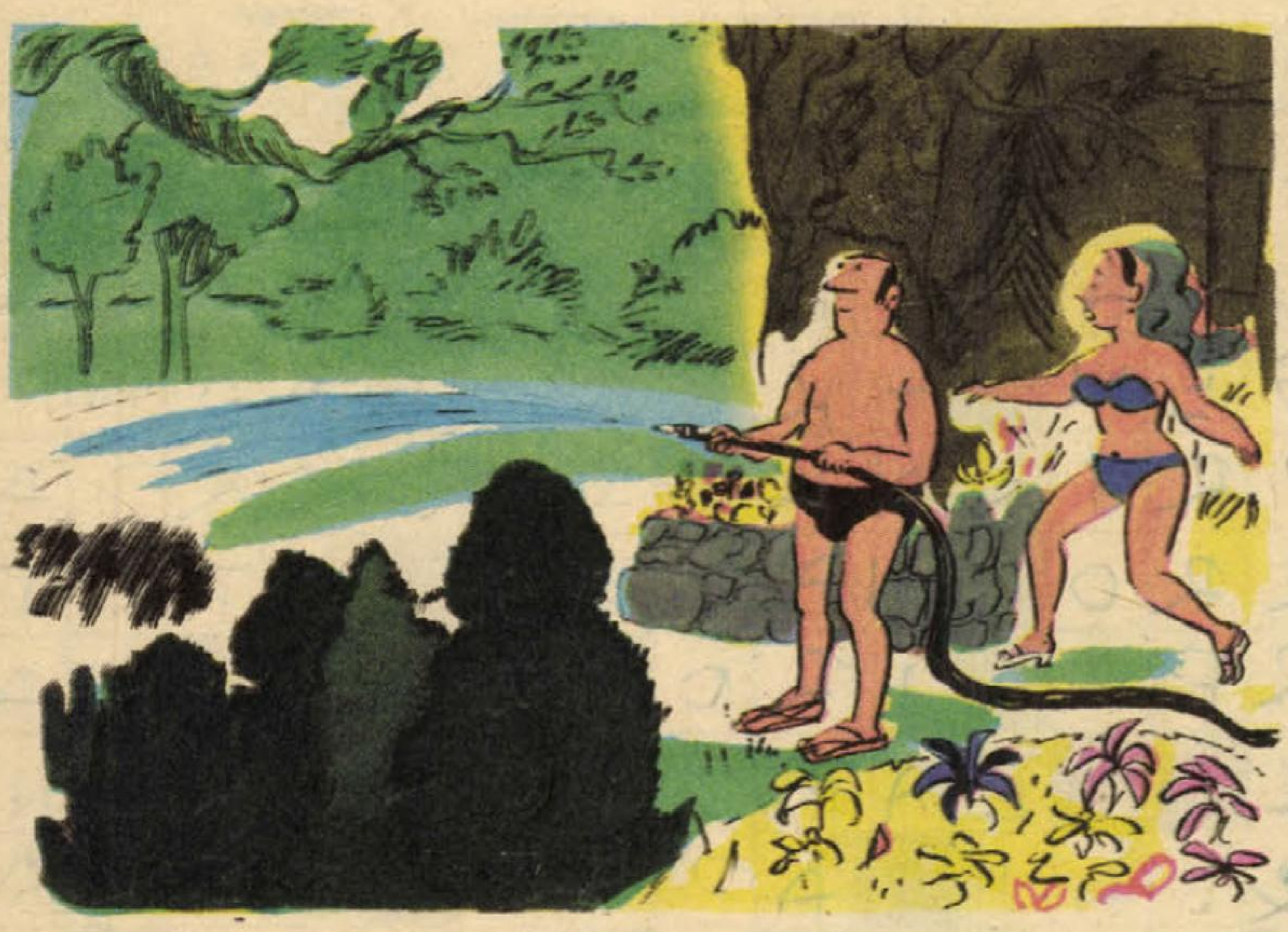
MINDENT A KERTBE

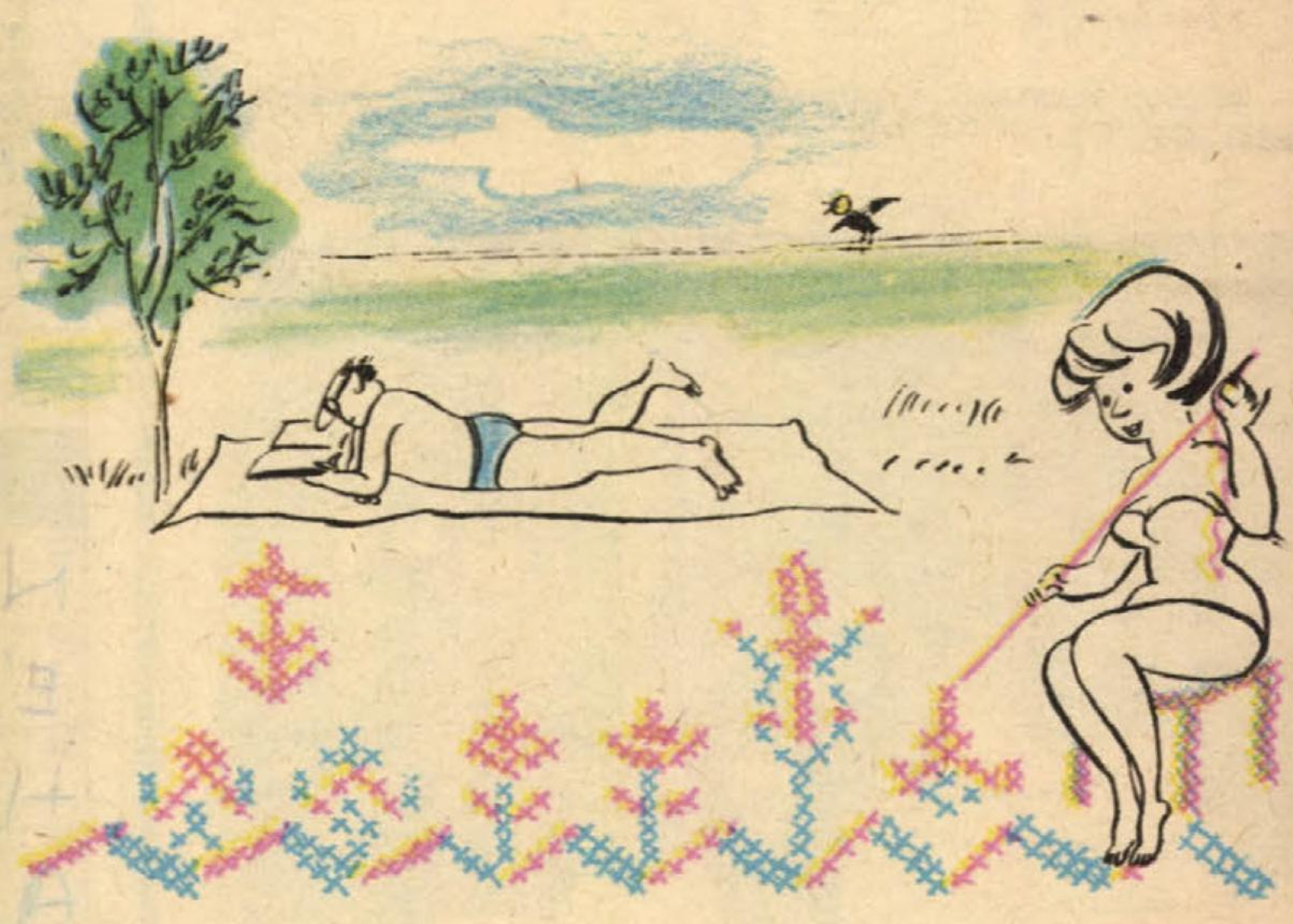
– Saját termés!...

Kerti törpe

– Ne locsold! Az a Bodri!...

– Milyen lehet a feje?...

– Kínzás volna a lakásban tartani...